
TO PROVE YOU'RE A HUMAN CLICK ON ALL THE PHOTOS THAT SHOW PLACES YOU WOULD RUN FOR SHELTER DURING A ROBOT UPRISING.
meld dig ind!
N.B.
TO PROVE YOU'RE A HUMAN
goodiepal &
bananskolen
radikal komputer
musik siden
2003

Sorg & Samfund

Magasin for poesi og mode *Nr. 1*

Redaktion
Ulrikke Bak
Nynne Roberta Pedersen Pedersen
Lars Skinnebach

Opsætning, Layout og illustration
Lasse Lund Bondesen

Tryk
Printall

Kontakt
info@sosmegazine.dk

Pris i løssalg 100 kr

ISBN 978-87-94362-00-9

I N D H O L D

MANY MEN

SCREAMING BREATHING

A

FARM

PATTERN AWKWARD FORM

DE

TOL MORGUE OF COUNTRY

I VISIT OCCUPATION

PO

BE OR BONESS

EX ION

BACTERIAL DISEASE

WELL

KEPT WHERE DOES A STATE

SECRET GO WHEN IT DIES

MATRIARCHY IT

MULTI CULTI

FLOW DIMENSION WISH MELODY

COPING MECHANISM DEATH UPON ME

Hverken fugl eller fisk?

TværGK

Samtidskunst, kunstarterne på tværs

Open Call: Lørdag den 20. august kl. 9-15
Kulturskolen Esbjerg, Islandsgade 50

KULTUR
SKOLEN
ESBJERG

Ellen Einan

Uddrag af **Sene råb mellem bronzebjergene**

1987

Oversat af Christine Emilie Piil

Jeg anråber natsøster.
Hun lever i blå bjerge,
men i første månenat stiger hun frem.

Bor der forandret mor i bjerget?
Jeg husker dig, sagde hun,
levede forblæst i brune bjerge
før sanserne lo, og barnet åndede let i mig.

Men en kat fra blodbjerget åd slædens lille føl.

Vent her, sagde søster Hel og Ren, var kommet
så til ovnen,
ensomheden havde hun båret som sten fra bredden.

Døden, er den blød og fin
og ser på os med store natrumsøjne?

Færdes lys lillebror her i søndagstøj?

Var vi ikke ofre?
Satte vores far os ikke med glinsende læber ind til
blege værelsers blodhede elskov?

Mulden sender sine uldgrå tidsler.

Du sad med engle nær, vandrer,
men ormene krøb.

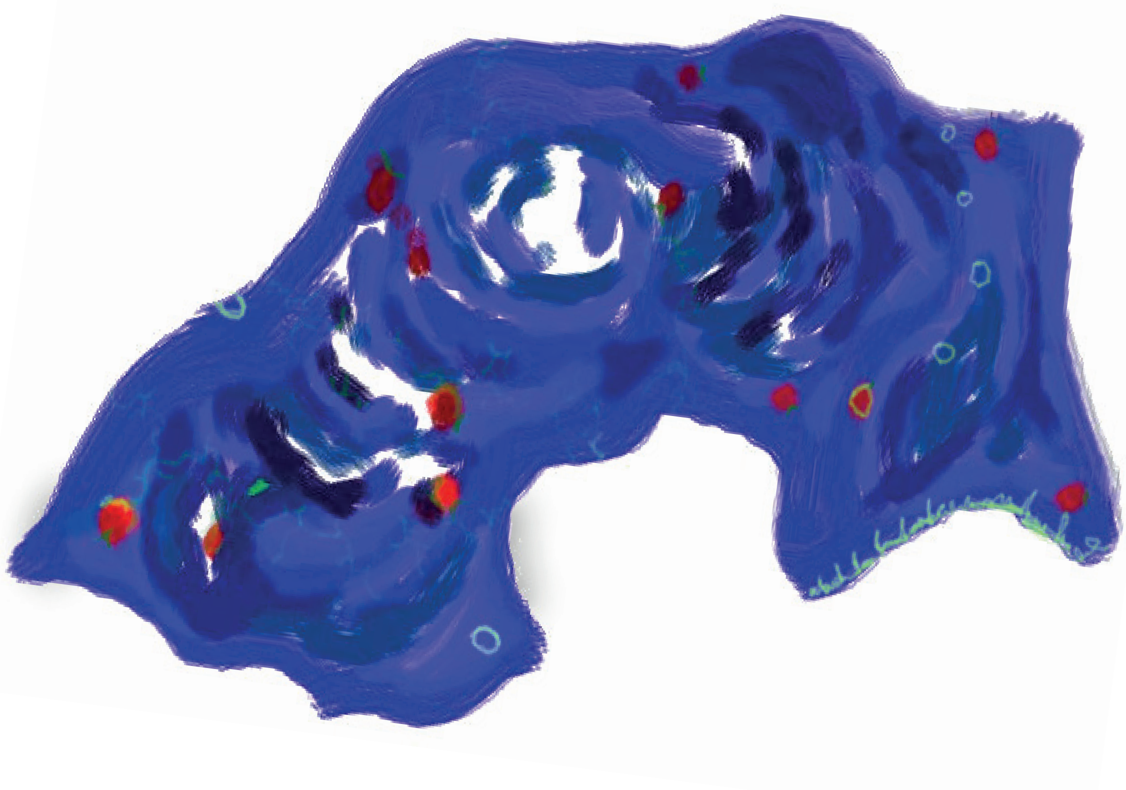
Ond slæde trak de forbi.

Så vandkande med fordærvet slam.

Mæt os, fugl fra sletten.
Tag vores blege søster der lider.

Vagterne stirrer.

Elske som en gal, nu hvor lygten lyser mat.
Jeg var ved sødt duftende slette
og løftede stolt min varme ven.
Døde sad vågne og små ved bjerget!

Bed om blød lys have for sig selv.
Jeg længes efter vand fra dine bjerge, sagde vinden.
Beskar du nattræet,
og skoede du stille hest?
Du føres bort.
Stor og følsom går din høje natfugl.

Bjælden gav du det åndelige fangebarn.
Stod forbrændt ved svarets aske.
Stod lyttende ved porten.
Askens løvtræ brændte stadig.

Jeg er en vugge, sagde du,
var min unge smukke huleboer.
Kom og græd hos mig, sagde din have,
var alligevel for blodig.

Ansigtet du gav mig, Herre,
granskovsfuglen du stod ved,
mødestedet, glæden.

Jeg ordner natsøsters bord.
Jeg brænder løg og morgenkaffe for min store fange.
Så han lyser.

Jeg er en løshave.
Jeg valgte sørgetræet.

Kolde senge.
Mut slæde.
Ansigt med kald.

Jeg beder om mere ro.
Beder om legetrøjen,
sælger barnet,
beder om let efterårs nette søvndragt.

Slukker lyd,
sælger søsterhætten.

Mulden lægger sine læber frem.

Sølvklokkernes blodige hæk med elskerens fod,
med enkens skærv.

Jeg er en frøhave.

Bed mig ikke, morder, jeg dræber ikke sønner for dig.

Mor Fast har sovet i mig.
Sårene tildækkes.

Men sorgens lille orm boltrer sig ond og brun i smukke huler.

Se til broerne.
De vakler.

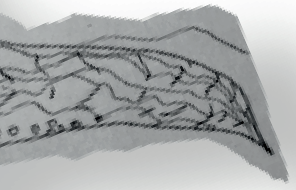
OM ELLEN EINAN

af Christine Emilie Piil

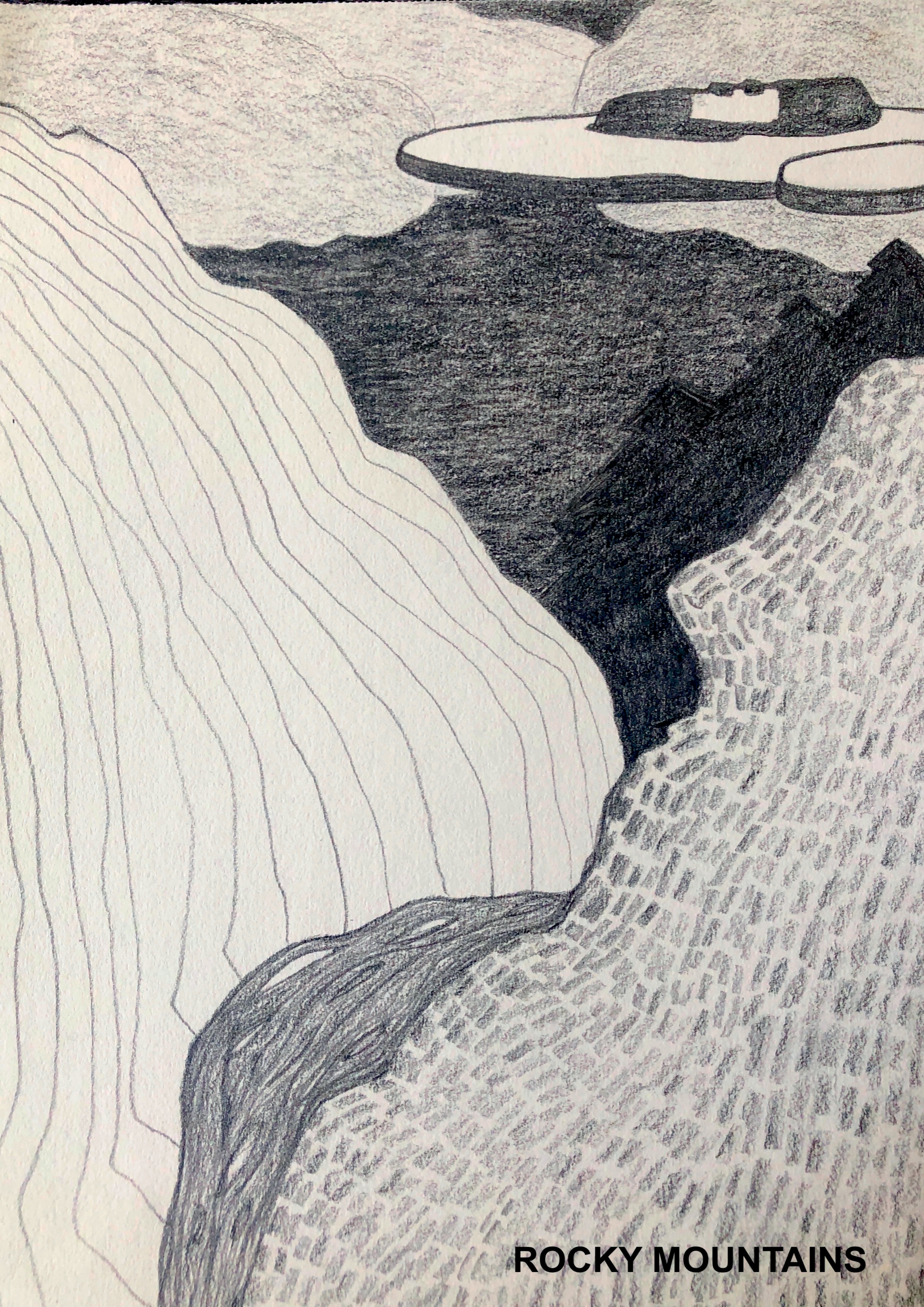
Ellen Einans digte er velsignelser; let til bens og med et nært, højtideligt blik udfolder de verdens iboende magi og ophøjer empati. De fortættede billeder og det knappe, præcise sprog får digtene til at fremstå som lysende besværgelser eller bønner.

Dette er et udpluk fra Sene råb mellem bronzebjergene fra 1987, som jeg oversætter fra norsk for Forlaget Antipyrine. Einans poesi er med sin gådefuldhed og arkaiske dybde en ledestjerne indenfor litteratur.

Ellen Einan debuterede som 51-årig. På det tidspunkt var hun sømandsenke og levede et arbejderklasseliv på landet med sine tre børn. Senere helligede hun sin beskæftigelse fuldt til skriften og levede af enkepension. I alt udgav hun 14 digtsamlinger, men tilskrev ikke sig selv forfatterskabet, hun var ikke poeten — hun medierede en ånd, eller flere, som hun ikke kendte; satte blyanten til papiret og lod komme, hvad kom. Livet igennem var hun religiøs, og bibelsk og norrønt gods løber også som en understrøm igennem poesiens truende, smukke, sorgfulde og naive univers. Opsummerende kan den beskrives med Poul Borums ord: Einans poesi er som mødet mellem Emily Dickson og Paul Celan i Mumidalen.

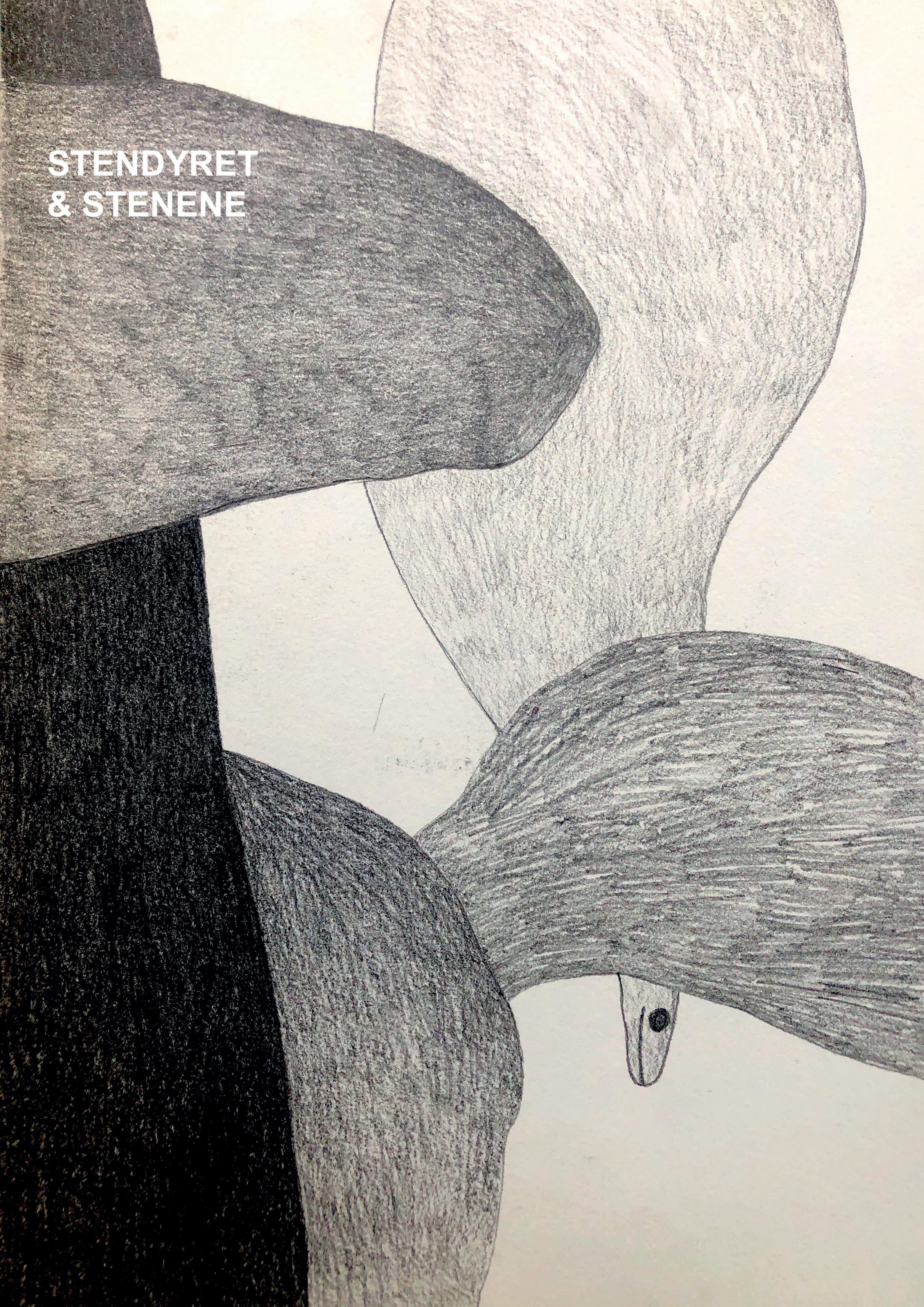

Læs Ellen Einans digte som en trøst eller modgift mod opgivenhed omkring den truende apokalypse. Knyt dig til en natsøster, træd med ind i forvandlingerne, læs og bliv modig.

ROCKY MOUNTAINS

STENDYRET & STENENE

The militarization of fashion

Fashion, Concept, Artistic Direction: Paula Keilholz @linkzupaula
Photography: Lara Ohl @lara_ohl @studio_glas
Hair&Make-up: Nghiem Tuong VI @lilspringrolll Carolin Greifenstein @care.0
Nails: Camilla Volbert @nailsvoninge, Lisa Mard @tjolollisa
Models: Laura Talkenberg @scrmch_aaoue, Lisa Mard @tjolollisa

Military quotes are a constant in fashion history. In the early modern period, for example, particular fashion inspiration came from Landsknechte (lansquenets).

The mercenaries from german-speaking countries wore extremely impractical clothing for military service: magnificent feathers and expensive silks whose exact origin has not yet been clarified. Their " Schlitztracht" (clothing from cut fabric) had a significant fashion influence. Cut, fanciful, boastful clothing. The dress was cut open at tight-fitted places and lined with lighter fabrics of a different color, mostly silk. The more fashionable and wealthy the wearer was, the more material oozed out of the outer garment. Other examples of military references in fashion are the sailor suit, which was particularly popular for children in the 19th century, or the popularity of the army parka starting from the 1960s, which as a piece of clothing is often intended to communicate freedom, authenticity, and non-conformism. Uniform modifications, whether sexy cop or Japanese schoolgirl (modification of the navy uniform), are indispensable in any fetish-store and are therefore never far from the catwalks of this world. Think of Dior, Haute Couture, Fall-Winter, 2000, in which Galiano used the catwalk as a platform to explore fetishism and costume. He sent a sadistic priest down the catwalk alongside a groom in uniform and beaded handcuffs, a Roman soldier, and a Marie Antoinette with her throat slit open.

Besides perversion, functionalism is a link between fashion and the military. An example of both is the aforementioned military parka. We know it as a functional all-purpose jacket no longer intended to mark an attitude but worn as an empty military-style consumer good or for purely practical reasons. Military quotes and their motives in fashion are diverse. Two military fashion phenomena in high fashion have caught my eye in recent years. Young labels like Craig Green have recycled deadstock from military parachutes and army blankets and made hip, high-quality functional fashion. As it is often the case in fashion, recycling is not just clever technology but quickly becomes an aesthetic. There are labels such as visvim, which, according to Wabi-Sabi, praise the shadow and drive military patina fetishism with newly produced luxury textiles. The second phenomenon that can hardly be overlooked is War-Core. War-Core describes fashion inspired by military operational clothing. It includes the Kevlar vest for the air-conditioned office, a shoulder holster for the hairdresser, and balaclavas on the red carpet. Not always, but often the clothing items have special functions, such as the Kevlar armor.

"Fashion apparently can make us dream. Why are we dreaming of a prepper dystopia?"

The fashion phenomenon is not new; I've been observing it since 2016. 2016 was a year with many attacks. To name a few: March 13: A bomb attack kills 37 people and injures more than 120 people in Ankara. March 22: Three terrorist attacks in and near the Belgian capital Brussels kill more than 30 people, and more than 300 are injured, 1./2. July: A hostage situation in Dhaka claims 22 victims, July 14: A deliberate drive through a crowd kills 86 and injures more than 300 in Nice, southeastern France, on French National Day, December 19: An attack kills 12 people and injures more than 50 in Berlin In the metropolises of this world, where many designers live, the military presence increased, and bulletproof vests landed on the catwalks. Since then, the fashion phenomenon has persisted. It seems the sense of security objectified in War-Core fashion is a bestseller. From the world's catwalks, the phenomenon grew in all directions and can now be found in every H&M and Nike store. War-Core is a fashionable example of an over-equipment trend that can also be observed in other areas of life (all kinds of gear, SUVs...). A foreshadowing of an undesirable prepper future. Narratives can make futures real and certainly make them more likely. Fashion apparently can make us dream. Why are we dreaming of a prepper dystopia? What is the fashion of the futures that we want to live? What does fashion look like that does not focus on the vestmental object or a consumer good, but fashion as a social practice?

Pernille Abd-El Dayem

Baby

1

Jeg hviler min næse mod babyens kind
hun er ikke et barn
men en utrolig gammel
blød
eller ensom
med løftede øjenbryn på skrå
en kyndig mine
sutter den lille mund
så giver hun slip
og har taget form af min favn, da jeg
en gravko, stor maskine
en der skal videre
tipper hende ned på madrassen
hendes ryg er stadig rund, arme, fingre, tæer griber i noget
blød langsom harpiks
glider ud af min favn
når hun rammer madrassen farer et stormpust over hende
så er hun længe siden
jeg dekanterer
hun åbner øjnene
hvad
så sover hun igen

2

Nogle gange svøber jeg babyen
stramt
armene ned langs siden
en lille mumie
jeg ordner den lille krop
beskytter den
mod sine egne bevægelser
så jeg kan lægge den fra mig
så hun ikke aner, at hun er alene i den lille seng
hendes
jeg svøber hende
giver hende en pause
så hun kan forandre sig
min lille puppe
mørke silketråde
en begyndende stemme
jeg ikke vil vriste af hende
jeg lægger en kold næse mod den bløde kind

den dufter af gødning fra små pelsede klovdyr
de får lov til at gå frit rundt
næste morgen bærer jeg hende igen
med mine stive kolde lemmer
ned af den stejle trappe

Tumling

Meget træthed omkring at lege idag. Min krop er helt oppustet. Det regner lidt og er helt vindstille. Jeg skal sige hej til alle figurerne. Jeg skal hilse på dyrene. Det er rituelt og vigtigt for hende. Jeg er ikke nærværende. Da jeg reder sengen er mine bevægelser hurtige, jeg føler mig kølig.

/

Jeg lader legens retning stå åben, lader hende selv. Så vælger hun det samme: at gå til bageren og købe boller og ler, at gå på legepladsen. Gentagelsen er vigtig, men jeg må også vise hende, at man kan andet. Man kunne tilføje croissanter? Nogle gange flytter hun selv "bageren" op på et isbjerg. Jeg må gå med ind der, hvor hun udvider rummet indefra, en isflage river sig løs, pingviner, isbjørne, fossende vand.

/

Hun vil lege med dukkehuset, men jeg kan mærke hun mangler energi til det, hun søger mig, vil gerne sættes i gang kan jeg mærke. Eller også er det min manglende energi, der smitter.

/

Hun læser selv, mens jeg smører madpakke først for bamsen og så bare selv. Hun bruger det vi har læst sammen på sin egen måde, sætter sætningerne sammen på ny, så bogens univers genopstår i en mosaik.

/

Vi henter ler nede i grotten, en åbning mellem to puder. Jeg må rydde op i hendes ting i dag, så hun ikke får indtrykket af, at alt er kastet og overladt. Jeg vil lave opstillinger i dukkehuset, som inviterer til leg. Huset er et åbent rum. Alle kan bo der, stimle ind gennem de åbne sider, gennem facaden.

/

Ler kan glide ind alle steder i legen. Noget der binder sammen? Man kan købe det, hente det, spise det, give det som gave.

/

Figurer kan skifte status hurtigt. De kan alle hedde Villy.

Måske er det vigtigst, hun mærker jeg er der. Er med. Hvordan jeg er med. Før hun skulle ned og sove smed jeg dyne og tæppe endda bamsen ned af trappen i afmagt fordi hun ville op til mig. Jeg smed det med aggressive bevægelser. Og blev bange for at den aggressivitet kunne rette sig mod hende en dag.

/

Hun gennemlever. Vi leger flere gange jeg skal hente hende i vuggestuen. Hun lægger sig på gulvet og jeg skal komme lige i det øjeblik hun vågner. Efter et par gange er jeg selv helt inde i legen. Da jeg henter hende næste dag, er det som om vi også leger legen, men i de rigtige omgivelser. Det der formede legen, inspirerede den, er selv leg. Vi lærte nogle følelser at kende. Vi kom længere væk eller tættere på.

/

Nogle figurer skal sidde på en stol en bænk og kigge på mig. Som jeg kigger på hende når hun leger.. Hun tegner helt små, små mænd. Én går tur i byen og skal møde mig og hende. Han er bare en prik. Et punkt. At forestille sig noget ud fra et punkt. At ville tegne så småt.

/

Når vi leger læge, og nogen har brækket benet, prøver jeg at udvide rummet med medicin, en lille skål med sneglehuse kan bruges. Hun bruger et blad til at vifte medicinen med. Hun vil finde den store snegl, men beslutter sig for en af de små. Den kan godt være snegl, siger hun. Så finder jeg alligevel den store og give hende den. Ødelægger jeg noget?

/

En stille morgen. Det er helt sort ude. Det lille hus er lyst op. Der ligger en orange bille på gulvet i underetagen. Jeg kommer til at fortabe mig i, at det ligner noget jeg længes efter. Et lille hus lyst op indefra. Hun Inviterer den figur, jeg sidder med, ind i dukkehusets stue, op i sofaen for at sove og spise ler og bønner.

/

Hvad jeg godt kan lide er, når vi ser ting sammen. Hun ser ting på overflader, på hendes bløde børste var en legeplads og et hus, bag en lille pude bor en hest i en hule. Da hun løftede sin mælkekop havde lidt mælk lagt sig i en halvcirkel langs kanten af koppens bund. - Der er måne, siger hun. Vi sætter koppen og løfter igen. Der er månen. Vi betragter den sammen.

/

- Hvad skal vi, spørger hun, mens jeg med stive led løfter hende op af badet, hun vil vikles godt ind i håndklædet, vaskemaskinen er færdig. - Du kan bare lege, siger jeg. - Kom og se den udstoppede siger hun flere gange gennem dagen. Man har placeret den udstoppede forskellige steder, i hjørnerne, i en lille stol, pludselig under aftensmaden siger hun - Mor jeg er udstoppet. Hendes øjne bliver tomme og dybe, armene hænger let bøjede ind foran kroppen.

/

Hun vil vente på gæsterne. Det regner og hun vil sidde i døråbningen i sin lille stol, pakket ind i tæpper. - Jeg vil se dem putte dynen om hinanden, når de skal sove, siger hun.
Så synger hun:
Jeg tænkte på måske er det månelys
måske er det månelys
jeg sidder her i natten
og stjernene

jeg sidder her og kigger på stjerner
og jeg skal sove
månelys
der er fyldt med stjerner inde i min krop
og det er da specielt

EMILIE BAUSAGER
MAY

JAVIER ALVAREZ SAGREDO
JUNE

BANAAN AL-NASSER
AUGUST

LAURITS GULLOEV
SEPTEMBER

THE ONES WHO EXIST DESPITE OF OR BECAUSE OF OR INSTEAD OF OR AFTER THE FACT OF

A SERIES OF FOUR EXHIBITIONS

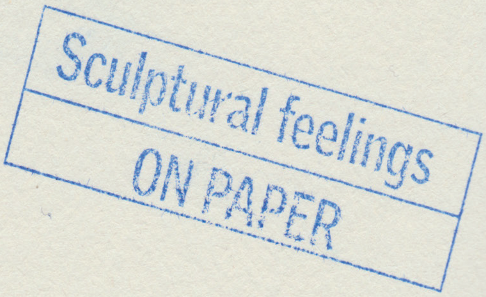
CURATED BY ARRANGE THE ANTS

PRESENTED BY ART HUB

OPENING MAY 06 2022

HALMTORVET 27,1700, COPENHAGEN

WWW.ARTHUBCOPENHAGEN.NET

KÆRE VEN!

INDSAMLING TIL AFVISTE ASYLANSØGERE &

FLYGTNINGE I UDREJSE CENTER AVNSTRUP!

Søde dig, vi besøger hver uge Avnstrups beboere, spiller spil, spiser mad, lægger neglelak, leger, tager på udflugter, holder fødselsdage og fester, snakker om sjove og hårde ting.

Vi har brug for penge fra dig til at hjælpe med de her aktiviteter:

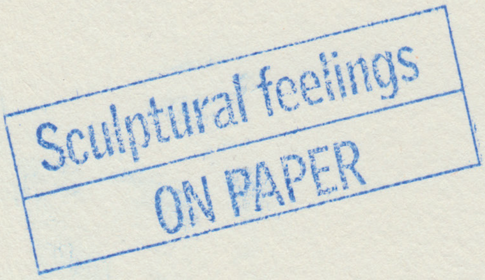
Købe dejlige snacks og god te så vi kan snakke. Købe gaver til børnene, så deres fødselsdage bliver lidt mere rigtige og festlige. Tanke rejsekort op, så vi kan tage væk fra centret og opleve noget andet. Købe de ting folk har brug for.

(Fordi når man er afvist asylansøger er man nægtet adgang til sine egne penge og til at arbejde.)

Spørg dine venner og forældre og bedsteforældre små bidrag hjælper meget!

MOBILE PAY BOX 6102RA

DONER & SPRED ORDET!

THEA AMALIE KÄSZNER

Bogen som corpus Christi

Laura Katrine Skinnebach

Middelalderens håndskrevne bønnebøger var personlige og intime gentande og potente loci for guddommeligt nærvær. Bøgerne indeholdt fromme bønner der kunne bruges til at påkalde Jesus, Maria og diverse helgener som ejeren selv havde håndplukket. Det kunne være bønner der skulle hjælpe ejeren til at leve et rettroende liv, bønner for krop og sjæl, bønner mod smerte ved børnefødsler eller hovedpine, bønner mod angst og sorg og bønner der beskyttede mod sygdom og pludselig død. Det kunne være bønner for venner, for børn, for nære og fjerne slægtninge, eller bønner der besværgede fjender, djævlen og ond magi. Mange bønner var ledsaget af farvestrålende illuminationer, der viste de helliges liv og gerninger, og kunne bruges som spejl i bestræbelsen på en from livsførelse. Hver enkelt bønnebog afspejlede ejerens største ønsker og dybeste frygt, men også håbet om Guds og helgeners beskyttende nærvær. Bønnebøger var eftertragtede, men samtidig ekstremt dyre og tidskrævende at fremstille. De var luksusgenstande som kun var kongelige, adelige, munke og nonner og det øvre borgerskab forundt. De blev som regel fremstillet i klostrene. Det var en langsommelig og vanskelig proces med mange arbejdsgange, der hver især krævede specialiseret viden. Pergamentet blev tilvirket af det fineste kalve- eller gedeskind. Dyrehuden blev spændt ud, tørret, garvet og glattet, før den var klar til brug. Siderne blev beskrevet med blæk – fortrinsvis jern-gallus-blæk – lavet af udtræk fra galæbler blandet med jernvitriol og gummi arabicum så den fik den rette konsistens. De foretrukne farver til teksten var sort (farvet med karbon), og rød (farvet med cinnober eller kviksølvsulfid) mens andre farver kunne laves af knuste halvædelstene blandet med bindemiddel. Skriveredskaberne var nøje udvalgte gåsefjer, der blev opvarmet, hærdet og skråsnittet. Teksten blev skrevet af professionelle skrivere i klosterets scriptorium, som også fremstillede og kopierede teologiske bøger. Når teksten var færdigskrevet, blev bogen forsynet med illuminationer. Til sidst blev den færdige bog bundet ind i et omslag af træpermer overtrukket med læder eller (ædel)metal, præget med forskellige motiver og indlagte sten. Størrelse, kvalitet og udstyr kunne variere alt efter behov, præferencer og pengepung. I den mystiske tradition var en bog imidlertid mere end blot en værdifuld beholder for ord (logos) og billeder (imago), der refererede til Gud og helgener. Med udgangspunkt i biblen blev bogen udlagt som en analogi for Kristi krop, Corpus Christi. I Johannesevangeliet står nemlig, at Gud er ordet, der senere bliver kød, da Gud i inkarnationen (af lat. Caro=kød) lader sig føde af Jomfru Maria i skikkelse af et menneske ("Og Ordet blev kød og tog bolig ibland os og vi så hans herlighed (...)", Johannes 1:14). Jesus er det kødeliggjorte ord, den levende bog. Ord-kød-bog-analogien udlægges i 1300-tallet af mystikeren Richard Rolle der beskriver Jesus' martrede legeme (ifølge den middelalderlige tradition får Jesus i alt 5475 sår og bløder 547.500 dråber blod under korsfæstelsen) som en bog beskrevet med rødt blæk. I 1355 udfoldes analogien yderligere hos Petrus Berchorius:

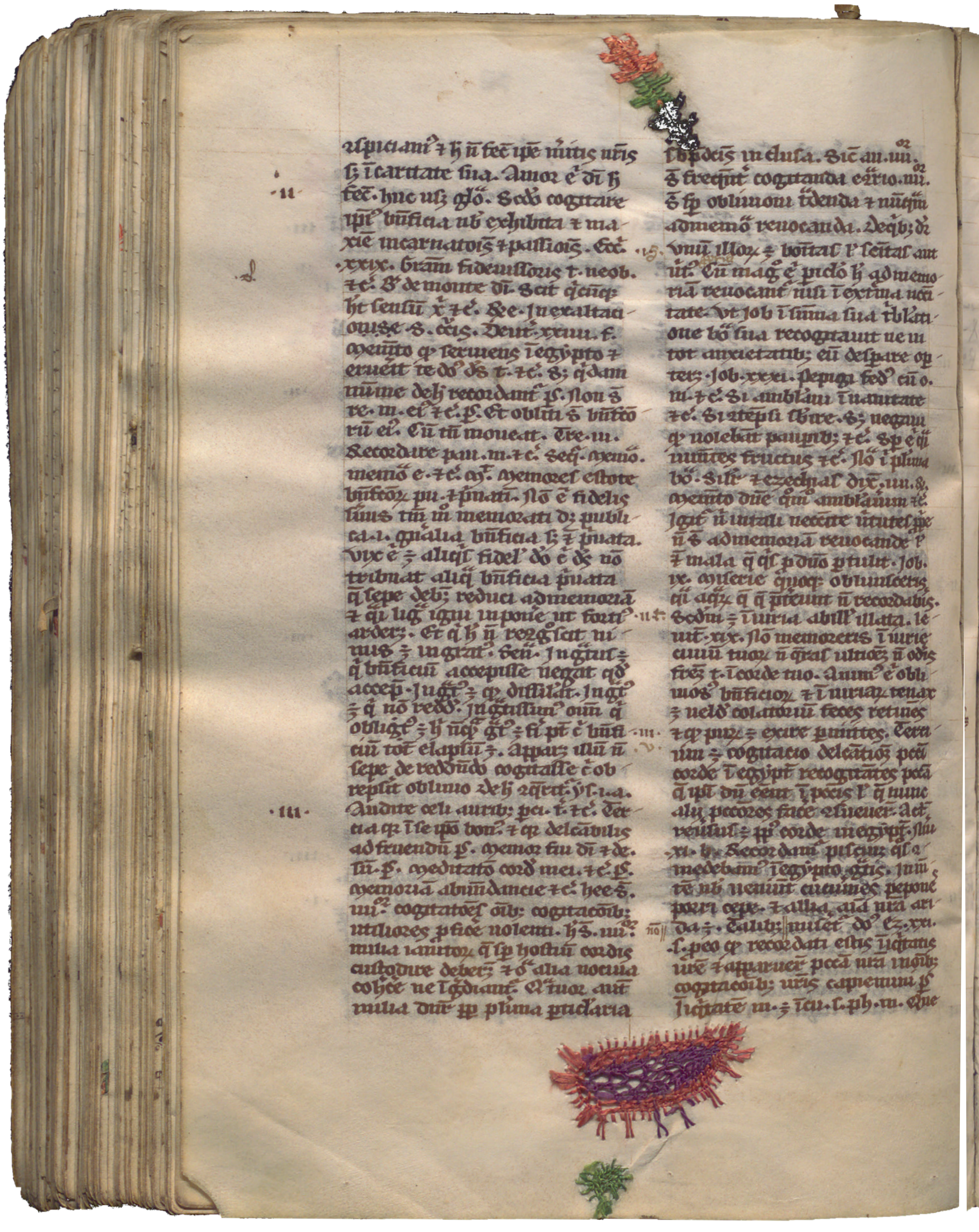
> „i begyndelsen var Ordet, og ordet var hos Gud og ordet var Gud"
>
> Johannes 1:1

> "Kristus er en bog indskrevet i jomfruens hud. (...) Denne bog blev dikteret ved Faderens forordning, skrevet i moderens undfangelse, udlagt i ord ved jomfrufødslen, rettet i lidelseshistorien, udkradset i hudstrygningen, tegnsat og punkteret ved sårenes prægning og aftryk, udsmykket i korsfæstelsen over prædikestolen, farvelagt og illumineret ved blodets udstrømning samt indbundet i opstandelsen."

Kristi liv og død sammenlignes med en bog der dikteres, skrives, udlægges, rettes, udkradses, tegnsættes, punkteres, udsmykkes, farvelægges og illumineres. At skabe en bog er omvendt en meditation over og gennemspilning af Kristi Passion. I en populær prædikemanual fra 1300-tallet står at "Kristus gav os sit legeme som et dokument til at skrive på. Naglerne i hans hænder blev brugt som fjerpenne og hans dyrebare blod som blæk." En bønnebog var den ultimative fromheds-accessory, der kunne mediere Kristi nærvær. Bogkroppen med den beskrevne pergamentethud er Kristi legeme, det røde blæk hans blod, og perforeringer i pergamentet hans blødende sår (Ill. 1a og b).

At bære en bønnebog var således at have Corpus Christi ved sin side. Bøgerne blev derfor taget med på tur, i kirke, på rejser og pilgrimsfærd, ofte i fine og sindrige bæreanordninger så som poser, kasser og ornamenterede klædestykker. Det mest almindelige var en simpel pose i blankt silkestof eller velour, eventuelt med broderier, udstyret med en tynd lædersnor, der kunne bindes fast i bæltet (Ill. 2a og b)

En anden populær anordning var posebindet. Et posebind var et læderomslag udstyret med en 'hale' i den nedre ende (Ill. 3). Halerne kunne være løse eller afsluttet i en knude, som kunne sættes fast i bæltet, så man kunne have sin bog med sig overalt. Disse posebøger (på engelsk girdle books og på tysk Beutelbücher) kunne læses uden først at blive afmonteret fra bæltet. Der findes kun ganske få bevarede posebøger, ca. 23 i alt, hvoraf størstedelen er små og lette

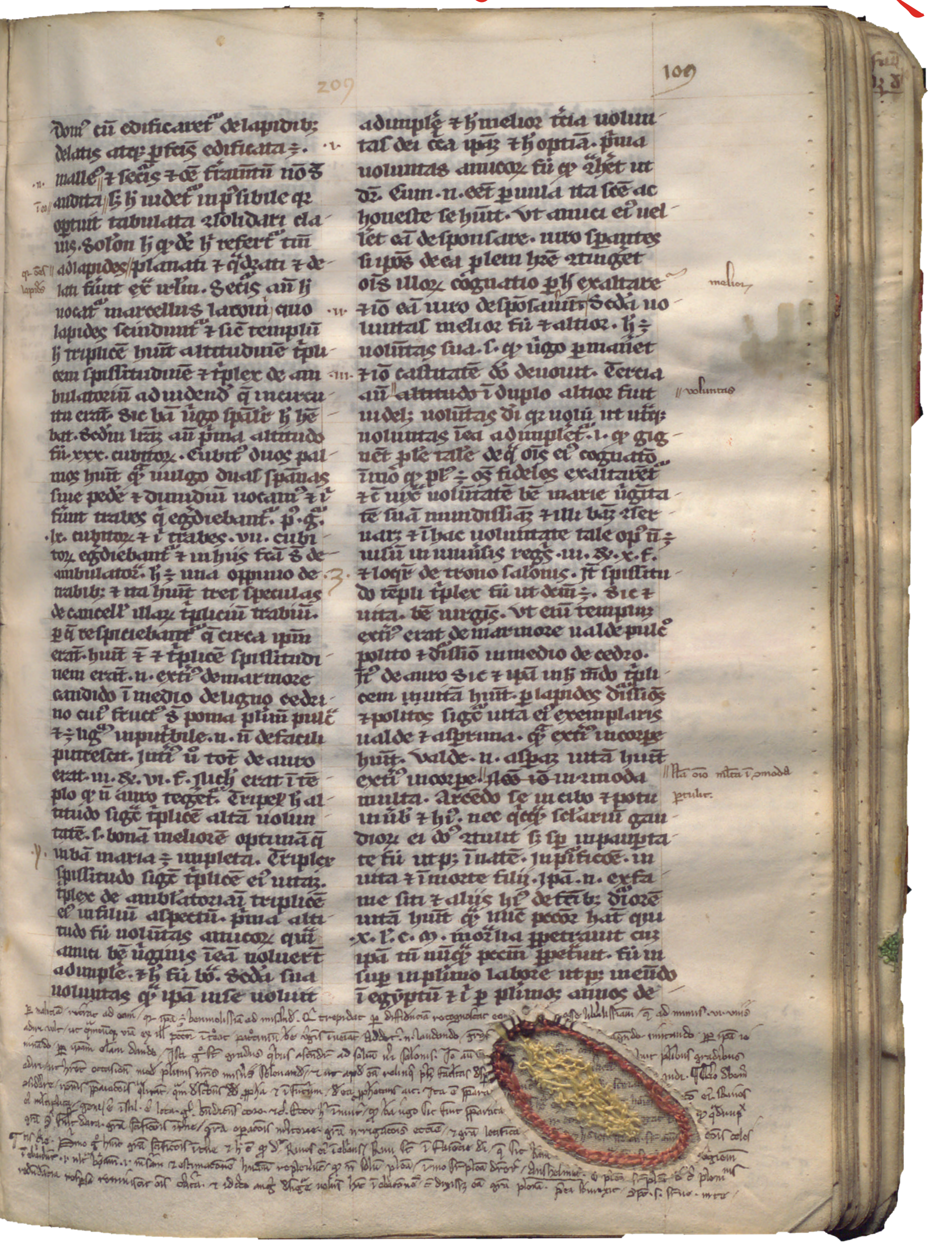

1a og b: Huller i pergamentet kunne opstå under flåning eller tørring af skind. I mange bønnebøger er hullerne blevet udsmykket, som i dette manuskript på latin fra 1300-tallet, hvor pergamentets perforeringer er syet med silketråd i forskellige farver så de ligner sår. Rusticanus de sanctis, MS C 371, fol. 108r, Uppsala Universitetsbibliotek, CC0.

og indeholder religiøse tekster. Til gengæld optræder posebøgerne til overflod i den visuelle kultur, hvilket vidner om deres popularitet (Ill. 4). Kristi krop hængende fra bæltet. For folk, der ikke havde råd til de dyre bønnebøger (og ikke kunne læse), var der andre muligheder. Små tryk med en bøn og tilhørende Kristus- eller helgenbillede, eller håndskrevne pergamentstykker med en lille beskyttende formular. Sekvens af tegn med okkult betydning, eller bøn, der kunne bæres i en lille ampul eller sys ind i tøjet, var også udbredte. Ofte havde bønnerne en beskyttende effekt uden nødvendigvis at skulle læses. Et eksempel er den såkaldte korsbøn, der cirkulerede over hele det Kristne område, og ifølge hvilken man kunne opnå beskyttelse mod druknedød, ild og drab ved at bære bønnen på sig. Anna Brade, abbedisse i Maribo kloster, fik i 1497 lavet en illumineret bønnebog som også indeholdt korsbønnen. Her står, med blodrødt blæk, følgende instruktion til korsbønnen:

"hwo som bær henne pa sigh screwen/ eller hører henne læse/ eller selfff læss eller seer for sigh/ then dagh skal h[an] æy druknæ/ ey brennes/ oc æy dræbes/ oc hwerken mennisken eller dief[f] welen maa hanum skadhe giøre hw[er]ken til liiff eller til siæl"

Ved at bære bogen på sig i en pose eller kopiere teksten på et lille pergamentblad, kunne man 'bede' bønnen uden at se den. Stumt, uden ord, opfyldte corpus Christi sin beskyttende funktion for sin bærer, blot ved sit materielle nærvær.

3: Senmiddelalderlig bønnebog fra 1400-tallet med bønner til Jesus, Maria og diverse helgener på plattysk og indbundet i posebind så den kunne bæres og læses mens den hang fra bæltet. GKS 3423,8°, Det Kongelige Bibliotek, København. Foto: LKS

2A OG B: BEBUDELSESMOTIVET I MERODEALTERTAVLEN INDEHOLDER ET BREDT UDVALG AF BØNNEBØGER OG BÆREANORDNINGER. MARIA HOLDER EN BØNNEBOG I ET STORT HVID KLÆDE SOM KUNNE FOLDES OM BOGEN; PÅ BORDET LIGGER ENDNU EN BØNNEBOG PÅ EN GRØN SILKEPOSE MED RØD LÆDERSNOR OG PERLER; UNDER BOGEN SES OGSÅ EN LILLE SMAL BEDERULLE SOM LET KUNNE BÆRES I EN LOMME ELLER SYS IND I TØJET. ROBERT CAMPIN (WORKSHOP), BEBUDELSESTRIPTYCK, 1427-32, TOURNAI, METROPOLITAN MUSEUM OF ART. CC0

4: DEN GYLDNE FESTSTAND I AARHUS DOMKIRKES STORE ALTERTAVLE INDEHOLDER APOSTLE OG ET VÆLD AF HELGENER. DE FLESTE APOSTLE BÆRER EN BØNNEBOG, OG FLERE I INNOVATIVE POSEBØGER DER HOLDES I HÅNDEN, BÆRES FRA BÆLTET ELLER I EN POSE OMKRING ARMEN. AARHUS DOMKIRKES ALTERTAVLE AF BERNT NOTKE, BESTILT AF BISKOP JENS IVERSEN LANGE OG INDVIET 1479. FOTO: LKS

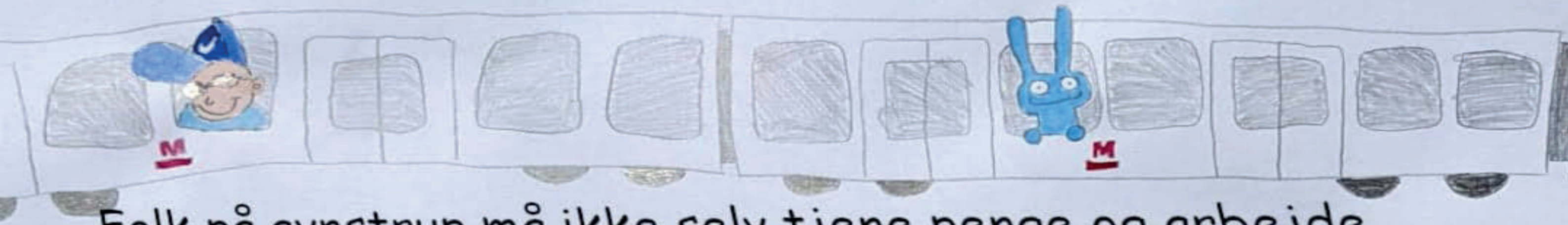
VI HAR STADIG
BRUG FOR PENGE

Til beboerne på Avnstrup
Til Mobilepay box:
1855LA

I udrejsefængsel Avnstrup må man ikke tjene egne penge. Vi samler ind til rejsekort, fritidsaktiviteter, rep. af mobiltelefoner, fødselsdagsgaver, ting folk har brug for, som de ikke selv har adgang til.

Alle bidrag er gode.
Kys og kram
Tirsdagsgruppen Avnstrup

Giv en tur i skole !
Giv en tur til træning
Giv en tur til et indkøb
Giv en tur til lægen

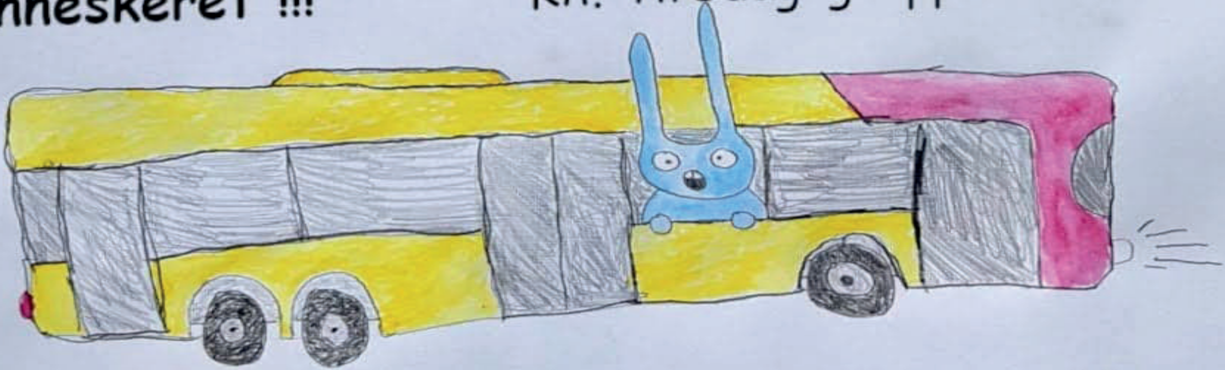

Folk på avnstrup må ikke selv tjene penge og arbejde. Avnstrup ligger midt i en skov på Sjælland og transporten derfra kan kun ske med en bus og bagefter et tog, der koster penge.

Beboere får ikke dækket deres transport til deres uddannelser , interesser og aftaler .

Hjælp os med at indsamle penge til at tanke rejsekort op og lade folk komme ud fra centret. **Bevægelighed er en menneskeret !!!** Kh. Tirsdagsgruppen

Mobilepay box

6228RB

TTPS://YOUTU.BE/JJTCAPU96FO

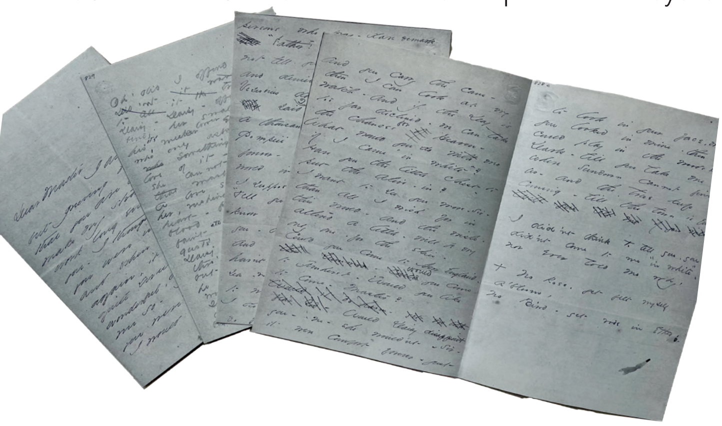
DAISY OG MESTER

Mette Moestrup

Mesterbrevene kaldes disse tre gådefulde breve fra Emily Dickinsons (1830-1883) hånd. Hun skrev dem formentlig i perioden fra 1858-1862. Altså omkring begyndelsen af Den Amerikanske Borgerkrig. Da var hun omkring de tredive, og det var nogle af hendes mest produktive år. Ligesom resten af Emily Dickinsons værk findes brevene kun i håndskreven version, og de er posthumt publiceret. Det er således ikke forfatteren selv, der har betitlet dem. Måske kunne de med lige så stor ret kaldes Daisybrevene?

En Daisy henvender sig til en unavngiven Mester, som aldrig svarer. En Sir. En Lord. Er brevene skitser til faktiske breve, som skulle sendes med posten, men som forblev uafsendte? Eller er der tale om fiktive breve, hvor Emily Dickinson arbejder med Mester og Daisy som figurer? Det vides ikke.

I de tre breve, hvor intensiteten tiltager brev for brev, fremtræder der tre vekselvirkende spor: Et amorøst, et religiøst og et litterært. I alle henseender er Mester den maskuline eller patriarkalske overmagt, som Daisy kaster sig for fødderne af. Mester er en uopnåelig elsket, som den ulykkeligt forelskede Daisy længes efter. Mester er en præst eller religiøst overhoved, som den tvivlende Daisy trygler om råd og nåde. Mester er den ultimative læser, som kan forkaste eller blåstemple lille Daisys skrift.

Underkastelsen tematiseres på flere niveauer. Man kunne sågar læse overstregningerne som en (performativ?) selvudslettelse. Mesteren forbindes med traditionelt maskuline domæner, det maritime, skydevåben, kamp (måske er det også borgerkrigen, som spøger her.) Daisy underlægger sig ydmygt sin hersker, og tonen er til tider masochistisk. Men der er nogle iøjnefaldende sprækker i magten. Nogle gange fremstilles underkastelsen næsten så overdrevent, at det virker karikeret og dermed kritisk. Som når man lystrer demonstrativt i protest. Og vel at mærke er det aldrig Mester, der taler. Han er en stum mandlig muse. Højst kan han komme til orde, hvis Daisy vælger at citere ham. Det er Daisy, som har ordet og dermed magten over, hvad der bliver sagt. Hun er den aktivt skrivende, han er den passivt modtagende. Og brevene er i al deres rystende ufærdige uafrystelighed helt geniale. Ja, mesterlige. På sælsom vis lykkes det Emily Dickinson på én gang at spejle det patriarkalske og udfordre magtforholdet i Mesterbrevene. Eller Daisybrevene. Forholdet mellem kønnene er også i spil. Ganske vist benævnes mesteren (der et sted står skrevet med lille m) som regel han og Daisy som regel hun. Men i brev tre spørges der til, hvad der ville ske, hvis kønnene var byttet om. Og nogle steder benævnes såvel Mester som Daisy det. Hvilket fremgår her i andet brev. Først kaldes Mester *det*:

Åh – fornærmede jeg det –
~~Ønskede det ikke at jeg~~
~~sagde sandheden til det,~~

Senere bruges det som personligt pronomen for Daisy:

<u>Denne</u> Daisy – bekymrer sig om sin
Hersker – dog har ^hun^ *det ofte*
fejlet –

Her ser man også et eksempel på et ordalternativ i håndskriften, som jeg har gengivet "^hun^ det". Daisy er både hun og det eller ingen af delene. Det er ikke alle ordalternativer, der virker lige intenderede, men dels har de, ligesom over- og understregningerne, en visuel betydning. Dels bør det medtænkes, at Emily Dickinson er berømt for sin radikale "choosing not choosing"-poetik. Det er ikke kun på ordplan, at der findes varianter i hendes værk, mange af digtene findes i flere forskellige versioner. Hendes kolossale håndskrevne værk yder ideen om det formfuldendte digt modstand. Ikke desto mindre hører hendes oeuvre hjemme i den amerikanske og vestlige litteraturkanons absolutte top.

Man taler i Dickinson-forskningen om "the Master-it". Man kunne også tale om "the Daisy-it." Måske kunne man oven i købet argumentere for, at Mester og Daisy sammenflettes gennem det. At de er to sider af Emily Dickinsons skrivekraft. Eller en dobbeltfigur. En Mester-Daisy, en Daisy-Mester? "it" virker i al fald reduktivt at fokusere enøjet på, hvilken kødelig mand, Emily Dickinson eventuelt havde i tankerne. Mange gætter på en bestemt præst, men der er ikke lutter enighed. (For resten, når vi taler om præster og det religiøse spor, så skal det nævnes, at Emily Dickinson, som var ret besat af herbarier, brugte sin bibel til at presse blomster i. Der var grænser for hendes gudfrygtighed. Åh, en blomsterbibel!) Den biografiske læsning af Mesterbrevene har fyldt en hel del. Måske er det også derfor, brevene er blevet opkaldt efter Mester og ikke Daisy. I en anden afdeling af Dickinson-forskningen mener man, at Mesteren først og fremmest er en fiktiv figur, og at teksterne er prosaskitser, hvor Dickinson anvender privatbrevets form i en intertekstuel dialog med nogle af sine litterære forbilleder. Blandt andet henvises der i brevene til fiktive, faldne kvinder i Elizabeth Barrett Brownings *Aurora Leigh* og Charles Dickins *David Copperfield*. Men der henvises også til Emily Dickinsons privatsfære, såsom bopælen Amherst og hunden Carlo.

Kort biografi om Emily Dickinson, som havde en hund, der hed Carlo, Emily Dickinson, som har fået tilnavne som "the Myth" og "the private poet", Emily Dickinson, som levede et tilbagetrukket liv i sit barndomshjem i Amherst, Emily Dickinson, som gik klædt i en hvid kjole, Emily Dickinson, som aldrig blev gift, Emily Dickinson, som i sin levetid kun fik udgivet en håndfuld digte, Emily Dickinson, som døde som 55-årig, hvorefter hendes søster, Lavinia, fandt en overvældende mængde digte gemt i hjemmet, Emily Dickinson, som efterlod sig cirka 1800 digte, dertil kommer et bjerg af breve, Emily Dickinson, hvis læsere, mens hun levede, begrænsede sig til dem, hun korresponderede med.

Blandt de mere litterære korrespondancer kan nævnes brevvekslingerne med litteraturkritikeren Thomas W. Higginson og forfatteren Helen Hunt Jackson, som henholdsvis fra- og tilrådede Emily Dickinson at publicere. Blandt de mere private korrespondancer kan nævnes de smukke breve, Emily Dickinson skrev til sin svigerinde Susan, som hun havde et intimt, måske endda seksuelt forhold til. Ja, endnu et omdiskuteret spørgsmål i Dickinson-forskningen er hendes seksualitet, var hun i virkeligheden lesbisk? Hvem ved. Til "*Sweet Sue*", som hun kalder "*the Woman / whom I prefer*", skriver hun: "*When my Hands / are cut, Her / fingers will be / found inside* – "! Hænder indeni hænder. Det er lige så meget et digt, som det er et brev.

Breve og digte er i det hele taget uløseligt forbundet i Dickinsons værk. Ikke for ingenting lyder det i et af hendes mest berømte digte: "This is my letter to the World / that never wrote to Me –" Emily Dickinson skrev om breve i sine digte og om digte i sine breve, hun skrev digtbreve og brevdigte. Hun skrev sågar også konvolutdigte! Hun skrev på stumper og stykker af konvolutter, og disse "envelope writings" udgør en nærmest skulpturel del af hendes værk. Nogle af konvolutdigtene har små vinger, de kan åbnes op og blafre, flyve-ish. Der findes også nogle, hvor den for Emily Dickinson så karakteristiske tankestreg er blevet tredimensionel, idet hun har samlet flapperne med en nål. En faksimilesamling af disse visuelle vidundere blev i 2013 udgivet med titlen *The Gorgeous Nothings*, et uundværligt overflødighedshorn for Emily Dickinson-fans. Summa summarum spiller brevet en gigantisk rolle i Emily Dickinsons værk. Mesterbrevene indgår således i en større brevsammenhæng.

Det er anden gang, jeg oversætter Mesterbrevene. Første gang var i 2004 til litteraturtidsskriftet *Den Blå Port*. Egentlig havde jeg bare tænkt mig at skrive min atten år gamle oversættelse ind til *Sorg og Samfund* (jeg havde den ikke på computeren, den er fra disketternes tid). Men da jeg først åbnede for Emily-skrinet, var det ikke sådan lige at lukke det igen. Endnu engang blev jeg helt opslugt af disse tre breve. Selvom jeg kendte dem ud og ind, tog de igen pusten fra mig, og jeg måtte gennemskrive alt, ord for ord. Så det endte med at blive en nyoversættelse. Hvad jeg har bibeholdt fra den gamle oversættelse er en typografisk transskription af det håndskrevne, der ligger så tæt op af originalen som muligt. Det var i 2004 *R. W. Franklin*s transskription i *The Master Letters of Emily Dickinson*, som var mit forlæg. Men jeg traf dengang nogle typografiske valg, som faktisk ligger tættere på den helt nye transskription ved Marta Werner *Writing in Time. Emily Dickinson's Master Hours* fra 2021.

I tilfældet Emily Dickinson er redigeringshistorien et højspændt drama med alt fra familiefejder og litteraturkritiske magtkampe til et forsvundet kamfertræsskrin, fuld af uerstattelige manuskripter. Helt tilbage fra retoucheringen af et af de eneste fotografier af Emily Dickinson (et daguerreotypi), hvor billedet af hende fik påmalet falske flæser og krøller, har der været en tendens til at pynte på originalen. Men redigeringstendensen har med tiden bevæget sig fra det retoucherende til mere og mere genuine forsøg på at gengive originalmanuskripternes enestående særpræg, som helt bogstaveligt aldrig er lige efter bogen. Det er den fløj, R.W. Franklin tilhører, og som Marta Werner, den p.t. nok mest fremtrædende Dickinson-forsker, viderefører og videreudvikler. Hun er ret radikal, and I like it.

I denne danske version er så vidt muligt ingenting rettet eller ændret. Når der er overstregninger i faksimilen, er der det også i oversættelsen. Ordalternativer er vist som i brevene med [hævede ord]. Et sted vises en ombytning med tal, det har jeg også gengivet:

Vesuv taler ikke – Etna – heller ikke –
~~De~~ sagde en stavelse [2] – en af dem [1]
for tusind år siden (...)

Dette ville, mere regelret, skrives som følger:

Vesuv taler ikke – Etna heller ikke –
en af dem sagde en stavelse
for tusind år siden og
Pompei hørte det og gemte sig
for altid – Hun kunne ikke se
verden i øjnene bagefter –
vil jeg tro – Skamfulde Pompei!

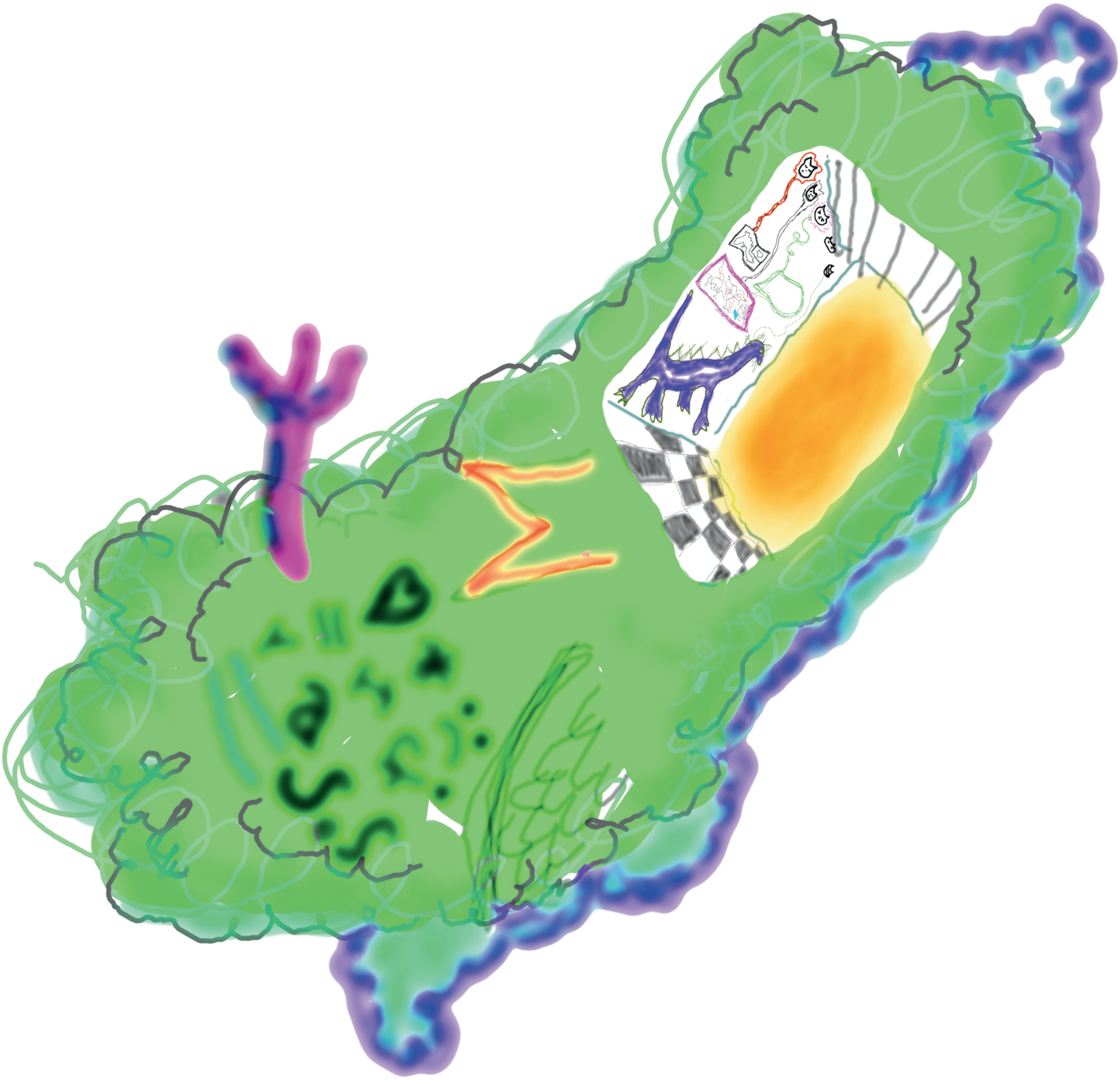

En blændende passage, der kan læses erotisk, men også meta- eller naturpoetisk, og som drejer sig om det eruptive, skam og tavshed. Og som hæver hele temaet om at tale og lytte op over individplanet. Natur optræder som transcenderende voldsomhed og yndefuldhed i brevene. Både som noget ødelæggende og helende. Men det var det typografiske, jeg kom fra! I de allersidste ord i det tredje brev, forvandles brevenes jeg figur, Daisy, til noget svævende. Daisy er navnet på en blomst, og Daisy sender blomster med beskeder til Mester. Blomsten, som skriver blomster, blomstrer i slutlinjerne.

Jeget opløftes og opløses gennem negationer: "*Ikke en Rose, men*" og "Ikke en Fugl – men". Daisy-det bliver æterisk. Plustegnet "+" viser tilbage til en tidligere passage i tredje brev. Lidt ligesom en slutnote. Så plustegns-linjerne er på én gang de sidste ord og ikke de sidste ord. Pletterne, som jeg ikke har set transskriberet andetsteds, og som jeg heller ikke selv 'oversatte' i 2004, gengiver to små svævende blækdråber med grå udviskede områder, som følger efter den sidste tankestreg i Mesterbrevene. Eller Daisybrevene.

+ Ikke en Rose, men følte mig
i blomst,
Ikke en Fugl – men svævede i Æter –

Et par litteraturanbefalinger ud over nævnte er Susan Howe *My Emily Dickinson* (1985) og *Open Me Carefully. Emily Dickinson's Intimate Letters to Susan Huntington Dickinson* (1998). Det skal også nævnes, at der for et par år siden kom en svensk oversættelse *Emily Dickinsons Brev I, Brev II, Brev III*. Samt at der findes nogle danske oversættelser af Emily Dickinsons digte ved Poul Borum og Bente Clod og en oversættelse af korrespondancen med Thomas W. Higginson ved Niels Kjær. Korrespondancen mellem Emily Dickinson og Helen Hunt Jackson oversatte jeg selv sammen med Stacy Cozart til *Den Blå Port* nr. 43, 1998, hvor jeg også bidrager med en introduktion. Desuden har jeg skrevet mere om Emily Dickinson i "*Barbariske brøl og blå monotoni. En komparativ karakteristik af Walt Whitmans og Emily Dickinsons vers*", artiklen kan findes på tidsskrift.dk. Her kan man bl.a. læse om hendes tankestreger og metrik.

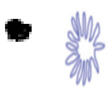
Emily Dickinson
MESTERBREVENE

1

Kære Mester
Jeg er syg –
men sørger mere over
at du er syg, jeg
befaler min stærkeste hånd at
arbejde længe nok til at sige
dig dette – jeg troede du måske
var i Himlen,
og da du atter
talte, føltes det
helt sødmefuldt og
vidunderligt og overraskede
mig sådan – jeg ville ønske
du var rask.
Jeg ville ønske at alt jeg

elsker ikke længere skulle
være svagt. Violerne er
ved min side – Rødhalsen
meget nær – og "Forår" –
siger de, Hvem er hun –
som går ved døren –
Vist er dette Guds hus
og dette Himlens
porte, og hid
og did går englene
med deres søde
bud – jeg ville ønske
jeg var stor som Mr –
Michael Angelo og
kunne male for dig.
Du spørger mig hvad
mine blomster sagde –
da må de ha' været
ulydige – for jeg gav
dem beskeder –

De sagde det som
læberne i Vest siger,
når solen går
ned, og det samme
siger Morgengryet –
Lyt igen, Mester –
Jeg har ikke fortalt dig at
i dag var det
Hvile Dag.
Hver Hviledag på
havet får mig til at tælle
Hviledagene til vi
mødes på land – og vil
mon bjergene vil
se lige så blå ud som
sømændene siger –
jeg kan ikke ~~tale~~ blive *~~mere~~* længere
nu *~~i nat~~ for denne smerte*
nægter mig det –
Så stærkt når svag
at mindes, så såre let
at elske. Vil du

fortælle mig, vær god at sige
det til mig, så snart du er
rask –

Åh – fornærmede jeg det –
~~Ønskede det ikke at jeg~~
~~sagde sandheden til det,~~
Daisy – Daisy – fornærmede det – hun som
bøjer sit mindre liv mod
hans [dets,] mere ydmygt [underdanigt] for hver dag –
som blot tigger om – en gerning –
~~som~~ noget at gøre
for kærlighedens skyld – en lille måde
hun ikke kan gætte at gøre
den mester glad på –
En kærlighed så stor at den skræmmer
hende, stormer gennem hendes lille
hjerte – puffer blodet
til side – og efterlader hende
bleg [helt] og hvid i
vindstødets favn
Daisy – som ikke fortrak en mine
under den rædsomme adskillelse –
men var så varsom med sit liv
for at skåne ham for synet af
såret – hun som ville ha'
beskyttet ham i sit
barnlige bryst [Hjerte] – men det var ikke
stort nok til så stor en Gæst –

Denne Daisy – bekymrer sig om sin
Hersker – dog har [hun] det ofte
fejlet – måske
skuffede [stødte] hun hans smag – måske
~~pinte~~ [pirrede] hendes sære – Nybygger
~~liv~~ [facon] hans finere sans [natur] –
Daisy ~~frygter~~ ved alt dette –
men hun må gå u-
tilgivet – lær hende ynde – lærermester –
lær hende værdighed –
Dum – Sløv – til de fornemme skikke –
Selv hønen på sin
rede lærer [ved] mere end
Daisy tør –
Nede på knæ, hvilket før
bragte hende ~~kongelig~~ [usigelig] ro,
~~falder~~ trygler Daisy ~~hun nu~~,
en skyldig – fortæl hende
om hendes udåd – fejl – Mester –
hvis den er ~~nok så~~ lille
nok til at blive udlignet med
hendes liv, så er hun glad –
straf hende – men forvis hende
ikke – Sæt hende i fængsel –
– lov blot at du
vil tilgive – engang –

før graven, så
er det fint med Daisy –
hun vil vågne i ~~hans~~ dit
billede –
Undren stikker mig mere
end bien – som
aldrig stak mig – men
skabte munter musik med
sin kraft hvor end
jeg ~~måtte skulle gå~~ gik –
Undren tærer på min vægt
du sagde jeg ikke
kunne blive meget mindre
H Du sender vandet
over Dæmningen i mine
brune øjne –
jeg har en hoste så
stor som et fingerbøl – men
jeg er ligeglad –
Jeg har en Tomahawk
i siden men det
gør ikke særlig ondt,
~~Hvis du~~ Hendes Mester
dolker hende dybere –
Vil han ikke nok komme til hende –
eller vil han lade hende opsøge ham,

uden at kere sig om ~~noge~~
at vandre så langt, huis blot ~~ud~~
til ham til slut –
Åh hvor sejleren kæmper,
når hans båd tager
vand ind – Åh hvor det
at dø trækker ud, indtil englen
kommer. Mester – åbn
dit liv vidt op, og
luk mig ind for altid,
jeg vil aldrig være træt –
jeg vil aldrig være støjende
når du ønsker at være
stille – Jeg vil være ~~glad~~
~~som den~~ din flinke lille
pige – ingen anden skal
se mig, kun dig – men
det er nok – det
er alt jeg
ønsker – og selv
Himlen vil ~~vise sig at~~
kun skuffe mig – fordi den er
mig mindre kær

3

Mester.
Hvis du så en kugle
ramme en Fugl – og han fortalte dig
han ikke var skudt – så ville du måske græde
over hans høflighed, men du ville
sandelig betvivle hans ord –
En dråbe mere fra såret
der pletter din Daisys
bryst – vil du så tro?
Thomas' tro på anatomi – var
stærkere end hans tro på tro.
Gud skabte mig – ~~Sir~~ – Mester – Jeg blev
ikke til af mig selv – ~~Han~~ jeg ved ikke hvordan
det blev gjort – Han byggede
hjertet i mig – Lidt efter lidt
blev det større end mig – og ligesom

den lille mor – med det
store barn – blev jeg træt
af at bære ham – Jeg hørte om en
ting kaldet "Forløsning" – som
gav mænd og kvinder fred –

Du husker jeg bad dig
om det – du gav mig noget
andet – Jeg glemte Forløsningen
~~i det Forløste – Jeg gik længe uden~~
~~at sige det til dig – men~~
~~jeg vidste du havde forandret mig~~
~~jeg~~ og var ikke træt – ikke mere + ~~så kær~~
~~blev denne fremmede mig, at~~
~~skulle jeg vælge mellem~~
~~den og mit åndedræt – så havde jeg smidt~~
~~kendingen væk med et smil~~
Jeg er ældre – i nat, Mester –
men kærligheden er den samme –
det er månen og
halvmånen også – Hvis det var
Guds vilje at jeg fik lov at
ånde hvor du ånder
og finde stedet – selv –
om natten – hvis jeg aldrig kan glemme glemmer
at jeg ikke er hos dig –
og at sorg og frost
er tættere på end mig – hvis jeg ønsker

med en styrke jeg ikke kan
undertrykke – at jeg var i
Dronningens sted – en kærlighed
som Plantagenetternes – er min eneste
undskyldning – At komme nærmere
end presbyterianere – og nærmere end
den nye frakke – som skrædderen
syede – hjertets leg
på spil i hjertet – under hellig
helligdag – forbydes mig –

Du får mig til at sige det igen –
Jeg frygter du ler – når jeg
ikke ser det – ~~men~~ ”Chillon” er ikke
morsom. Har du Hjertet i
dit bryst – Sir – sidder det
som mit – lidt til venstre –
skælver det af uro – hvis det
vågner om natten – måske
lyder det lidt som en tamburin –
lidt som en melodi?
Disse ting er ~~agtværdige~~ [hellige], Sir,
Jeg nævner med dem med ~~højagt~~ [ærefrygt], men

personer som be'r – vover at udråbe
~~vor~~ ”Fader!” Du siger jeg
ikke fortæller dig alt – Daisy ”bekendte –
og benægtede ikke.”
Vesuv taler ikke – Etna – heller ikke –
~~De~~ sagde en stavelse [2] – en af dem [1]
for tusind år siden, og
Pompei hørte det og gemte sig
for altid – Hun kunne ikke se
verden i øjnene bagefter –
vil jeg tro – Skamfulde Pompei!
”Fortæl om din længsel” – du
ved hvad en blodigle er, gør du
ikke – og [husk at] Daisys arm er spinkel –
og du har oplevet Horisonten –
har du ikke – og kom
havet – nogensinde så tæt på
at det fik dig til at danse?
Jeg ved ikke hvad du kan
gøre ved det – tak – Mester –

men hvis jeg havde Skægget
på min kind – [ligesom dig] – og du havde Daisys
blomsterblade – og du holdt sådan
af mig – hvad skulle der så blive af dig?
Kunne du glemme mig i kamp eller
flugt – eller det fremmede land?
Kunne Carlo og du og jeg
ikke spadsere i engen en time –
og ingen ænse det bortset fra risstærlingen –
og hans – skrupler klinger som sølv
Før tænkte jeg at når jeg døde
ville jeg møde dig – så jeg døde
så hurtigt jeg kunne – men
”Juryen” skal også afsted så [Himlen] ~~Evigheden~~
kan ikke udmåles – nu ~~nogensinde~~
Sig jeg må vente på dig –
Sig jeg ikke skal gå med en fremmed
til det for mig ukendte [område] ~~land~~
Jeg har ventet længe – Mester –
men jeg kan vente længere – vente
til mit hasselbrune hår er gråsprængt –

og du går med stok –
så kan jeg se på mit
ur – og hvis dagen er
for langt fremskreden – kan vi tage
chancen med himlen –
Hvad ville du gøre med mig
hvis jeg kom ”i hvidt”?
Har du den lille kasse – at
putte de levende – i?
Jeg vil se dig mere – Sir –
end noget andet jeg ønsker mig
i denne verden – og samme ønske –
næsten uændret – vil være mit
eneste – i himlen –
Kan du komme til New England –
~~denne sommer – kunne~~ [vil] du komme
til Amherst – Kunne du tænke dig
at komme – Mester?
~~Ville det gøre skade – dog frygter vi~~
~~begge Gud~~ – Ville Daisy skuffe
dig – nej – hun ville ej – Sir –
det ville være trøst for altid – bare

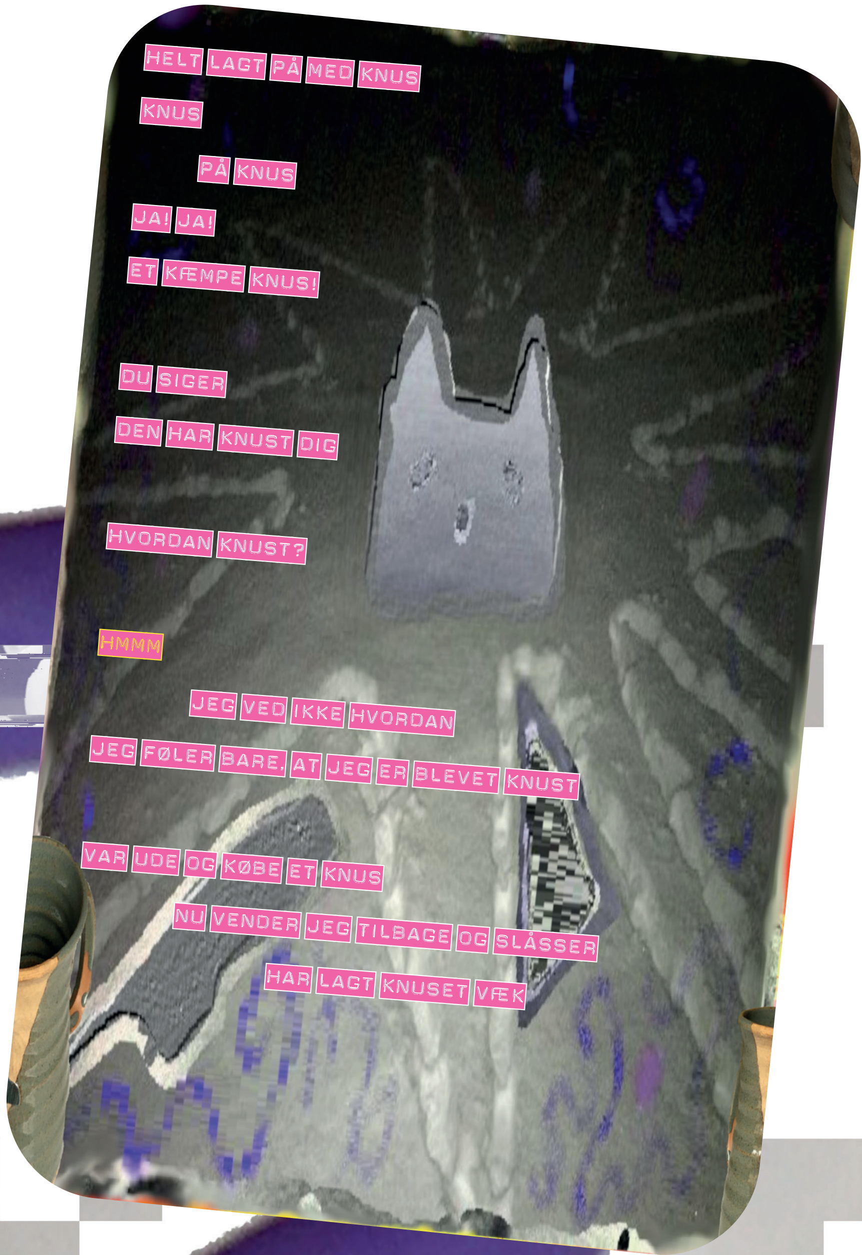
at se på dit ansigt, mens
du så på mit – så kunne jeg
lege i skoven – indtil
Mørket – indtil du tager mig
derhen hvor solnedgangen ikke kan finde
os – og de tro bliver ved med at
ankomme – indtil byen er fuld.
~~*Vil du sige mig om du vil?*~~

Jeg havde ikke tænkt mig at fortælle dig det, du
kom ikke til mig "i hvidt" –
fortalte mig heller aldrig hvorfor –

+ *Ikke en Rose, men følte mig*
i blomst,
Ikke en Fugl – men svævede i Æter –

Amherst er Emily Dickinsons hjemby, beliggende i Massachussets. **Carlo** er Emily Dickinsons hund. **Chillon** er et slot i Frankrig, måske tænker Dickinson på et digt fra 1816 af Lord Byron, "The Prisoner of Chillon". **Etna** er en aktiv italiensk vulkan. **New England** omfatter delstaterne Connecticut, Maine og Massachussets. **Plantagenet**, eller Huset Plantagenet, er betegnelse for de kongefamilier der sad på den engelske trone fra 1154-1485. **Pompei** er en italiensk by, som blev begravet af vulkanudbrud i 79 e.v.t. **Presbyterianisme** (ordet kommer fra græsk og betyder 'ældre') er en retning inden for kristendommen, hvor kirken ikke styres af biskopper, men af valgte ældre i menigheden. **Thomas** er Thomas Tvivleren, som siger, at han kun kan tro på, at Jesus er genopstået, hvis han får lov til at røre ved hans sår. **Vesuv** er en italiensk vulkan, den, hvis udbrud i 79 e.v.t. førte til udslettelsen af Pompei.

Dine hænder er sindssyge
af at svede
Og benene var døde
ligesom fluer
Ligger pølet i et tæppe af lort
Deres afplukkede vinger
ligger i en cirkel
Deres ben i en bunke
ligesom salt

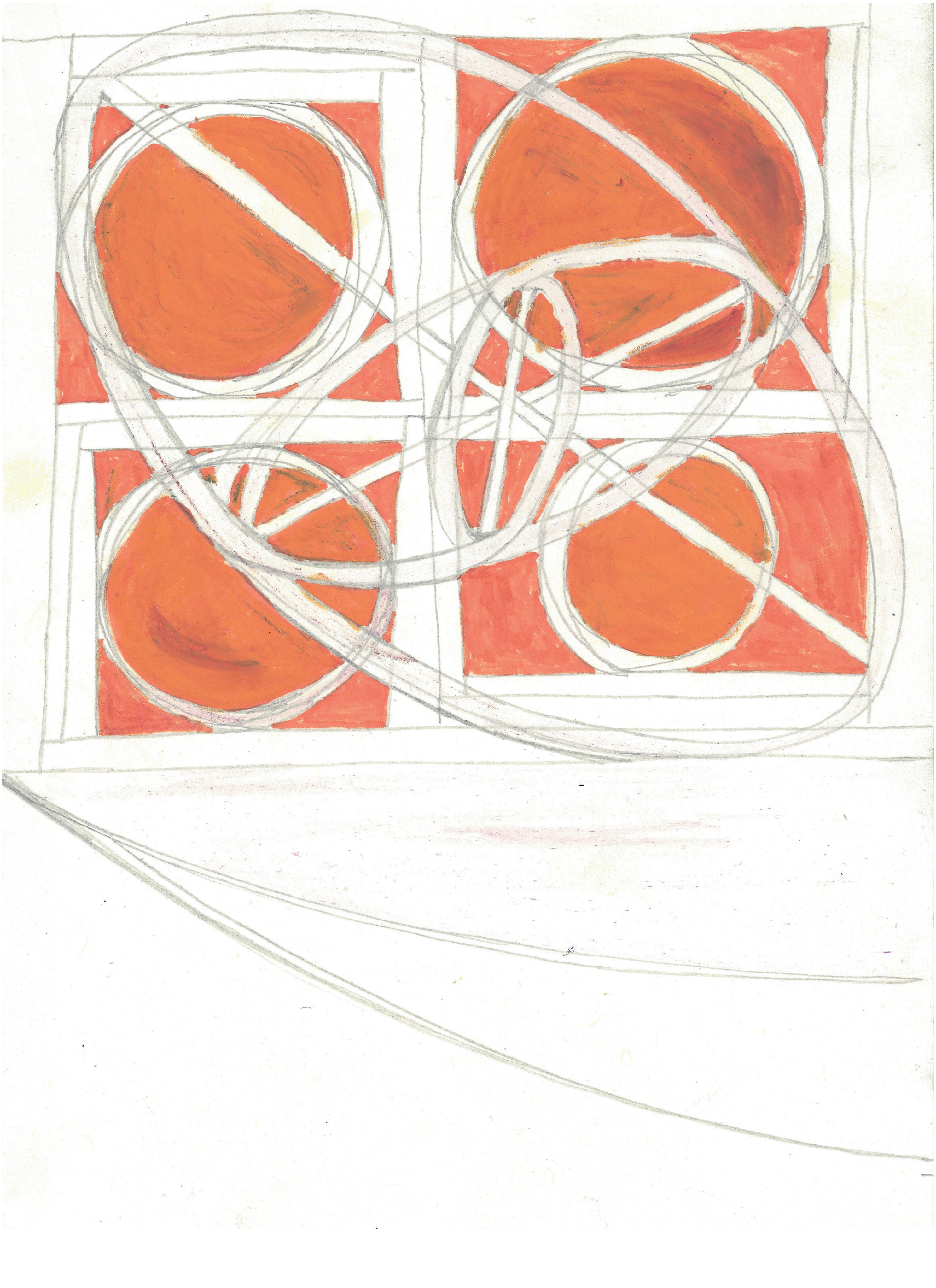

Saltet smører du på dine læber
Fed af hvidløg i din lomme
Pakket tæt op imod dit skridt
De savler på dine TÆER
Og krænker dine lunger og nyrer
Deres øjne gaber stille af dig
Dens vold
og dens ødelagte voldtægt

Du forblinder dig selv
med fluernes ben
Og lægger deres vinger
på din tunge
Barnet
Barnet er dødt nu
Og har smurt sin mund med saltet
Hvorfor kradser du dem ikke?
Som en kat
Hvorfor kradser du ikke deres øjne ud?

De øjne har altid været tomme
Dine horn, aldrig dine

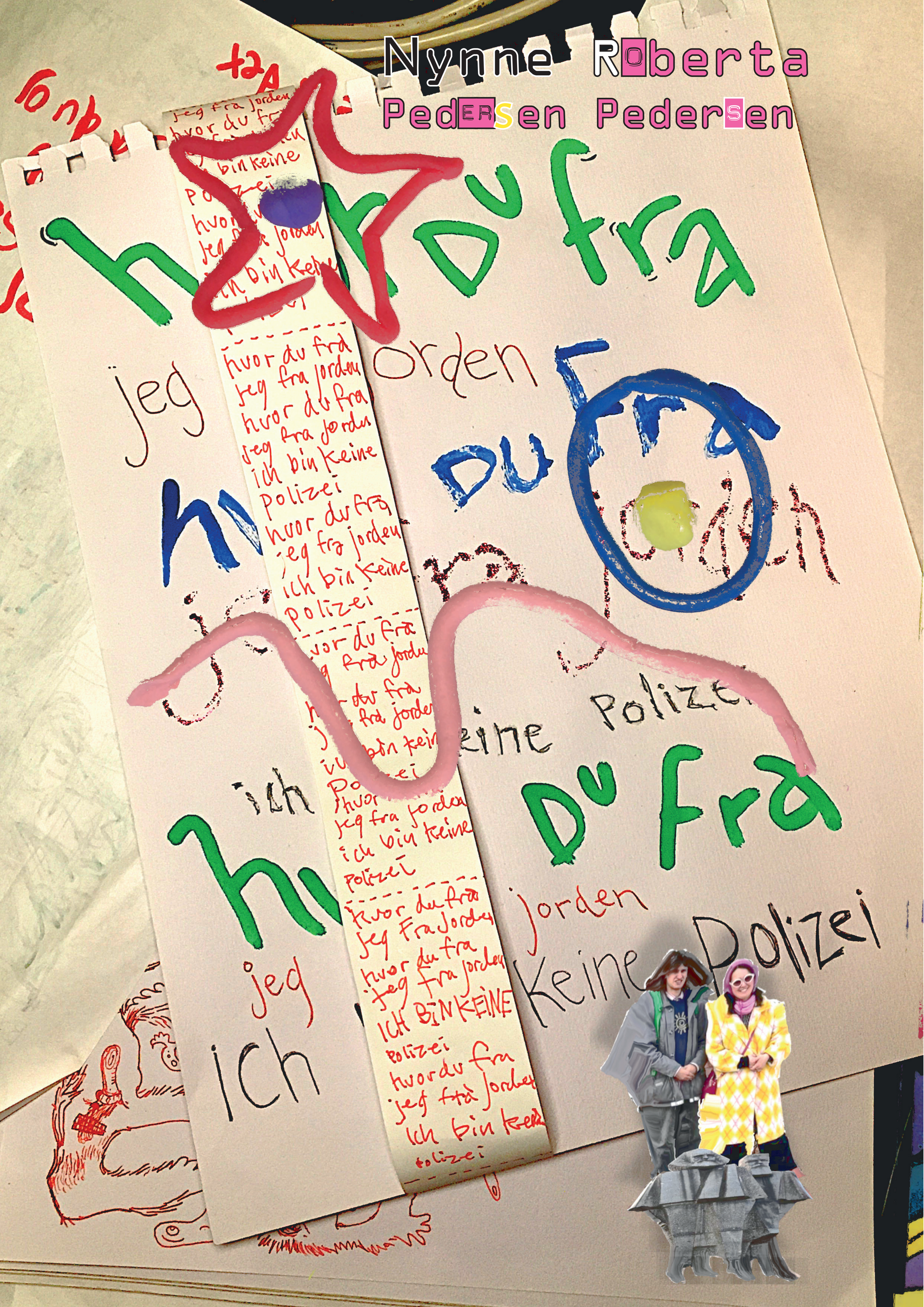

Nynne Roberta
Pedersen Pedersen

Så du os
de to den
påklædte hadet
fremmedgjorde
skar følelserne fra
bedøvede stemmerne
var utro mod miraklet
satte tårer i brand

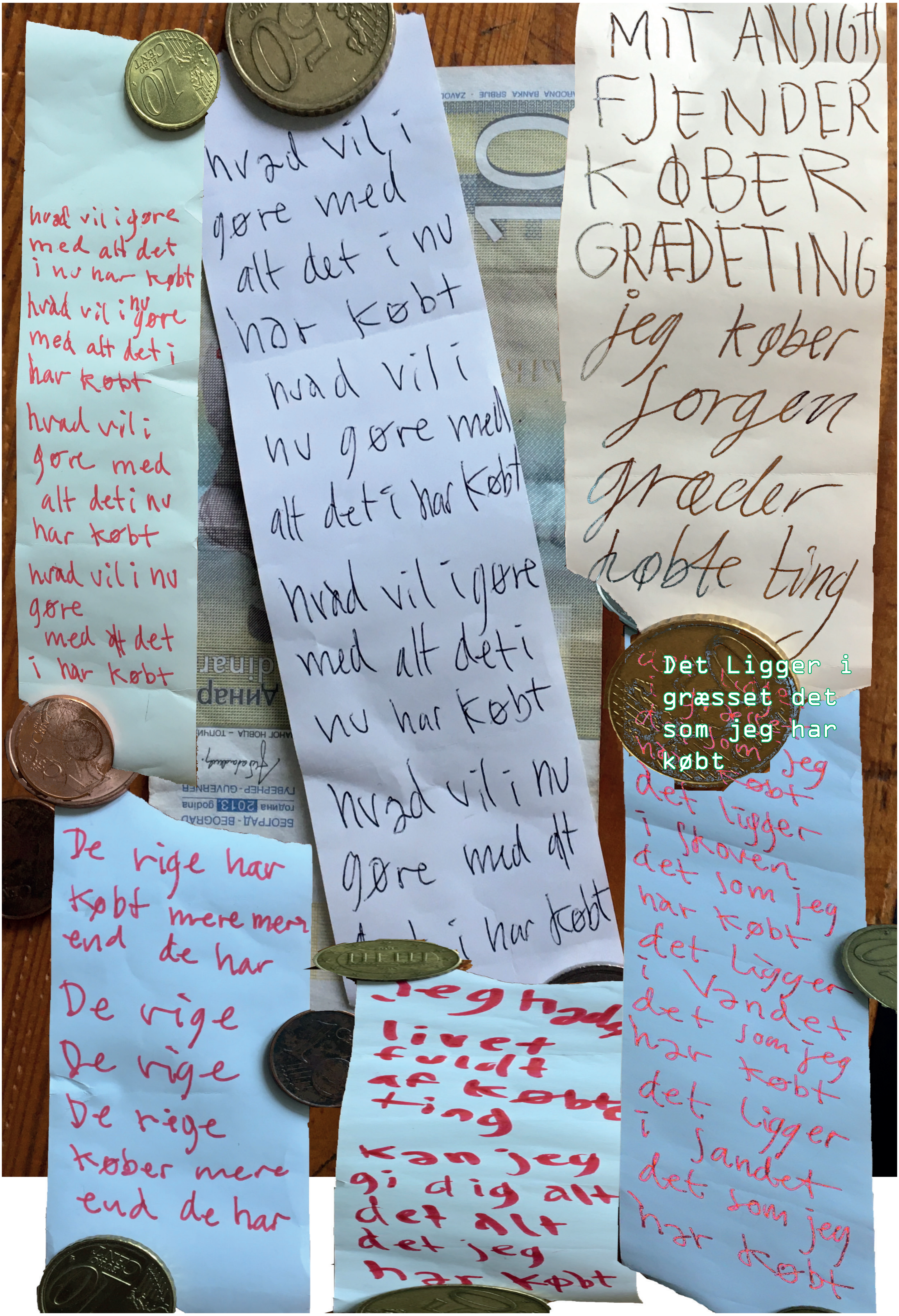
utopierne

VILLE DE DIG NOGET
VILLE DE VILLE DE SIGE
Jeg stadig kan elske det
smittede hjerte

eller at
slutningernes
drømme er et rødt sår
til åbent hus
vil jeg samle dig op
og elske
sutte dig fri

hvad vil i gøre med alt det i nu har købt
hvad vil i nu gøre med alt det i har købt
hvad vil i gøre med alt det i nu har købt
hvad vil i nu gøre med alt det i har købt
hvad vil i gøre med alt det i nu har købt
hvad vil i nu gøre med alt det i har købt
hvad vil i gøre med alt det i nu har købt
hvad vil i nu gøre med alt det i har købt
MIT ANSIGTS FJENDER KØBER GRÆDETING
jeg køber Jørgen
Jørgen græder
købte ting
Det Ligger i græsset det som jeg har købt
det ligger i skoven det som jeg har købt
det ligger i vandet det som jeg har købt
det ligger i sandet det som jeg har købt
De rige har købt mere mere end de har
De rige
De rige
De rige køber mere end de har
jeg hader livet fuldt af købte ting
kan jeg gi dig alt det alt det jeg har købt

TWICE
Henrik Have
Edition After Hand, 1977

Antipyrine
After Hand Archive
www.antipyrine.dk

Uden at fortælle
en sjæl
om det
har hun
ved kejsersnit
født
et uhyre
det er sort og slimet
våd silke
med små røde øjne
et kryb
lægerne ved ikke hvad de skal sige
lægen siger
vi tror det er en form for
parasit
et krybdyr
det skal undersøges.
Ingen betragter
det sorte slimede nossebløde
hvad skal vi sige
væsen
som hendes barn
selvfølgelig ikke
men
mælken løber til
mørkegrå og ildelugtende
en stank af rådden tang
udgår fra hende
brysterne svulmer og svulmer
diamanthårde
en sygeplejerske får øje
på hende
i sengen på enestuen
guider hende til at klemme forsigtigt om brystet, under det varme vand, når hun skal i bad. Skal hun hjælpes derud?
Har hun en mand? Partner?
Nej.
Det er dig der
ja
siger hun. Hun har aldrig skammet sig så meget i sit liv.
Det var mig der bar på et monster.
Med armen om sygeplejerskens skulder humper hun ud
På toilettet
har afsindigt ondt i maven.
Hun tisser og tisset er rødt af blod.
Hun har lyst til at sluge et glas med piller. Ikke vågne igen og
komme i tanke om
monsteret i
kuvøsen, de vil holde det i live
hvis muligt, hvis nu, ja det er jo et videnskabeligt
mirakel siger en læge og glemmer at

skjule sin begejstring
vi kan ikke sige hvordan det er gået til
det er et
højst ejendommeligt tilfælde. Vi tror et æg fra et insekt må have fæstnet sig i din æggestok, ja, vi ved ikke om det er muligt, men det er indtil videre teorien.
Han gransker hende. Bider sig i læben.
Han er smuk.
En læge fra en film.
Egentlig må jeg ikke sige det, det er ren spekulation fra min side, indtil videre, men jeg er ude i at overveje om vaccinen kan være forklaringen.
Det er jo
når alt kommer til alt
en helt ny teknologi.
Du er vel fuldt vaccineret?
Hun nikker.
Han nikker.
Vi udelukker ingenting.
Vi tager den
han gestikulerer mod gangen som fører til rummet med kuvøsen med væsnet
med til nærmere undersøgelse og observation.
Måske skal den dissekeres.
Hospitalet skal nok tage sig godt af dig
vi skal sikre os at du ikke er i fare. At din krop er okay.
Du skal undersøges grundigt. Derefter kan du komme
hjem
igen. Men
vi vil meget gerne bevare kontakten med dig.
Hvor tager I den hen?
Spørger hun.
Instituttet. Siger han.
Ah.
Så skriger hun.
Skriger og skriger og skriger.
Hun får beroligende medicin. Sover flere døgn. Sygeplejersken sørger for at malke ud. Brysterne vil ikke stoppe med at producere den underlige mælk. Hun har en helt ekstrem overproduktion. Siger sygeplejersken til en anden sygeplejerske. Som om hun skulle nære ti spæde. Det stinker.
Pillerne der skulle stoppe kroppen i at producere mælk har ingen effekt.
Efter syv døgn i choktåge
søvntåge
er det som om
hun vågner lidt op
hun ringer til sin søster
som hun elsker og er fortrolig med
beder hende komme
tør ikke sige
i telefonen
hvad der er sket
men beder lægen om at fortælle
hvad der er sket
før søsteren kommer ind

til hende. Hendes søster gør alt for ikke at se
forfærdet væmmet bekymret bange
ud
men sådan ser hun ud
lige bag smilet
de holder hinanden i hånden
og søsteren siger
efter fem minutters stilhed
det var godt de opdagede det, den. Så det ikke blev livstruende.
Er du kommet noget til?
Nej
Jeg er bare øm.
De siger alt ser fint ud, siger hun.
De siger de har hørt om få tilfælde som mit,
men ikke med så veludviklet og stort et
dyr
den vejede næsten to kg
den
ja den ligesom hylede lidt, græd?
Da de havde fået den ud.
Hun kaster op, ud over sig selv og sengen.
Såså
Siger søsteren og trykker på knappen
og sygeplejersken kommer ind
skifter tøjet
sengetøjet med et smil
så god som ny
siger hun. Drik lidt vand.
Vil du have kage? Vil du? Hun ser på søsteren. Søsteren siger ja.
Det er chokoladekage med chokoladeglasur.
Den sorte glansfulde overflade minder hende om væsnets
overflade, hud?
Hun sitrer.
Jeg lukker vinduet, siger søsteren.
De hæsligt mønstrede gardiner falder til ro.
Hun bliver ved med at høre det lille hyl den gav fra sig inden de fjernede den. Hun så den i hænderne på lægen.
Den vred sig. Havde som sagt
de her
røde øjne
Måske en mund?
Havde den en mund? Spørger hun en læge der er på stuegang.
Det behøver du ikke bekymre dig om siger hun.
Havde den en mund?
Ja.
Vil du vide mere?
Ja.
Den havde ikke ben eller arme,
men den havde en form for sugekopper,
den forsøgte at krybe op langs siden i kuvøsen.
Den ligner lidt en blækspruttes arm.

Eller en snegl.
Jeg ved ikke helt.
Lægen ser utilpas ud.
Hvordan har den det.
Spørger hun.
Og håber hun siger den er
død.
Den er svag, men den lever endnu. Den får ilt og væske gennem en sonde.
De vil meget gerne holde den i live noget tid.
De vil se om den vokser, hvordan den udvikler sig.
En tåre løber fra hendes kind.
Alle på instituttet er meget fascinerede.
Du skal ikke være ked af det.
Du har gjort et vigtigt bidrag til forskningen.
Et skævt smil. En grimasse.
Lægen har travlt.
Jeg må videre.
Det er lidt forrykt, men hun er indlagt på barselsgangen, det er her de har erfaring i at pleje kejsersnitssåret og hjælpe med brysterne og mælken. Spædbarnsgråden omringer hende, hun får glimt af trætte fædre, nynnende mødre. Gæster med buketter og bamser i favnen. De tror måske hun er en mor der har mistet sit barn under fødslen. Når hun viser sig i fællesarealet ser de fleste den anden vej. Hun er der uden en baby.
Det er uhyggeligt.
Hun tager en appelsin med ind på stuen. Et papglas med æblejuice i.
Det er uhyggeligt at have skabt et monster siger hun til sin søster.
Det er ikke et monster
siger søsteren.
Hvad er det så?
Et
et
øh
et dyr? En orm? En lille slange?
En gevækst siger lægerne siger hun
Søsteren nikker, ja det lyder sandsynligt.
Gevækst.
Jeg føler mig så beskidt, ulækker.
Du har ingen skyld.
Intet ansvar.
Det kunne ske for alle.
Men det er kun sket for mig. I hele verden. I hele verden er det kun sket for mig.
Siger hun.
Søsteren nikker.
Det er mærkeligt.
Søsteren prøver at få hende flyttet til en anden afdeling, men der er ikke meget at gøre, der er sengemangel, og ekspertisen er her, siger en jordemoder, hun har det jo trods alt som en kvinde der lige har født. Vi kan hjælpe med det hun har brug for.
Det er tortur
Siger søsteren.
Det er fint
hvisker hun.
Jeg vil ikke være til besvær.
De har så meget at se til.
Hun er på en måde godt tilpas blandt alle de nye forældre. Hun føler sig beskyttet.
Camoufleret.

Den dag hun skal udskrives er den dag hun for alvor går i stykker.
De sender hende hjem med knus og med et telefonnummer skrevet på en lille gul seddel, psykiatrisk skadestue.
Hvis du får behov for at tale med nogen.
Hjemmet venter, lejligheden er som den var da hun forlod den i ambulance med
akutte stærke mavesmerter
for 17 dage siden
uden at forstå hvad der ventede hende.
Men hun føler sig som en fremmed.
Møblerne søger hende som hunde der har ventet utålmodigt på at deres ejer kommer hjem,
men hun kan ikke finde sig til rette i dem. Hun drukner i sofaen, den føles alt for pelset og omklamrende. Sengen er hård og fjendtlig.
Hendes billeder på væggene virker mere som spejle end som kunst.
Hendes badekar prøver at sluge hende når hun prøver at vaske sig ren.
Det er umuligt at få lugten af mælken til at gå væk. Brysterne er faldet lidt til ro,
men mælken flyder stadig fra dem som var hun en mor.
Mælken er stadig mørkegrå, den er blevet tykkere, som yoghurt, begyndt at dufte en smule af lavendel.
Hun er nødt til at skifte bh flere gange om dagen. Gå i BabySam efter ammeindlæg.
Hun hedder Ida. Hun er 30 år. Hun har meldt sig syg fra sit arbejde. På ubestemt tid. Hun arbejder i en blomsterforretning der hedder
Gro.
Hendes chef er forstående. Men har brug for en lægeerklæring.

HVORNÅR STOPPER DET?

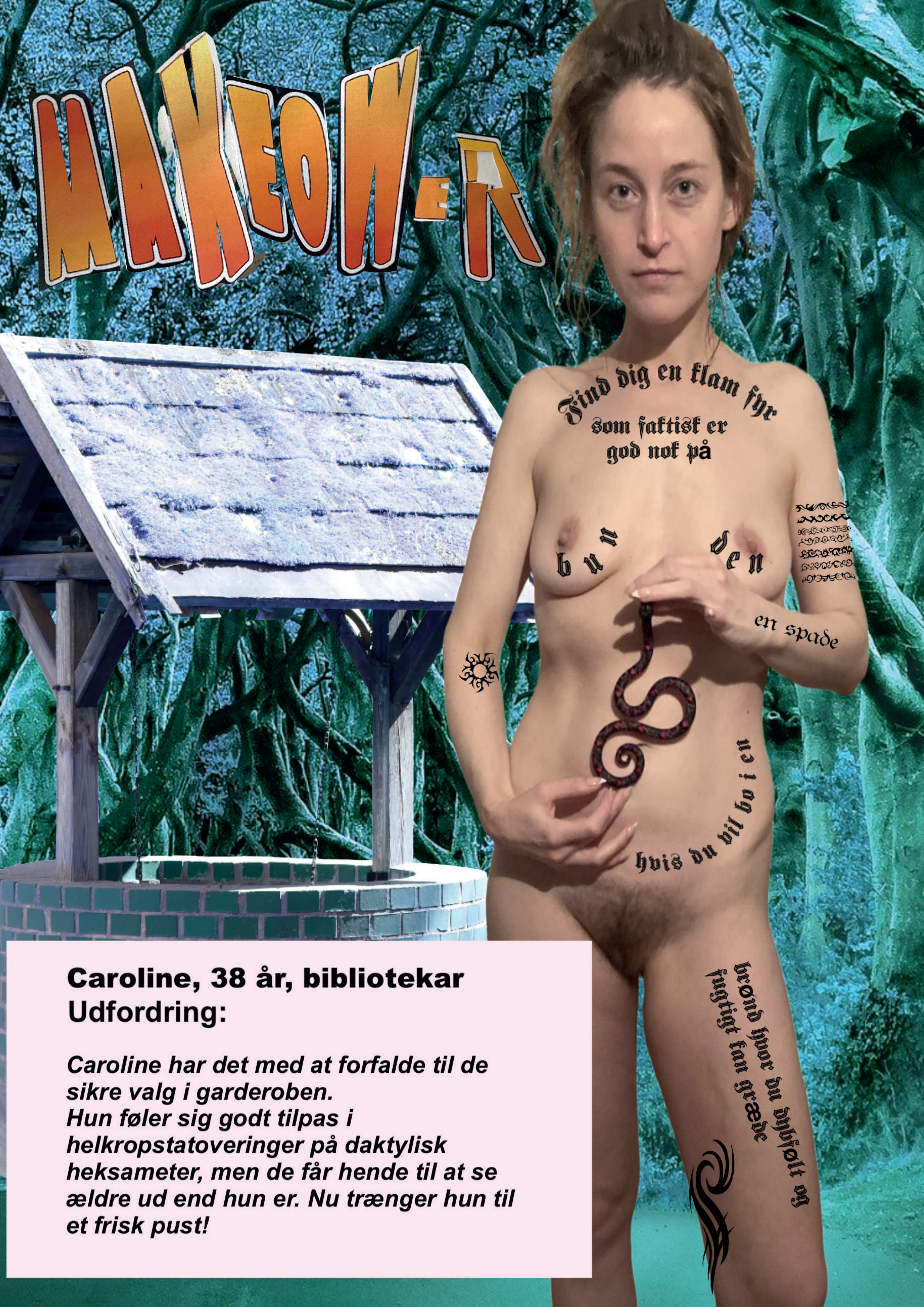
Emil Elg

Hvis det står til regeringen, og det gør det jo, skal politiet simpelthen rende rundt og tage tøjet af borgere, der skylder penge til det offentlige. Midt ude på gaden, midt ude i boligområdet, ja, lad os bare sige det, selvom det er forrykt, at dette ord bruges som det gør her i landet – midt ude i "ghetto-en"? Men hvor meget tøj skal politiet fjerne med deres nyvundne muskler? Skal de fjerne Armani underbukser og Calvin Klein bh'er? Eller er det kun Moncler dynejakkerne, det drejer sig om? Med andre ord, hvor langt ned – hvor dybt, hvor tæt på kroppen, den nøgne krop – må musklerne gå? Og hvordan skal politiet overhovedet vurdere, hvilke beklædningsgenstande der er værdifulde, og hvilke der ikke er? Må de fjerne tøj, hvis det er koldt, hvis temperaturen er under frysepunktet? Forslaget om at klæde "ikke-vestlige" personer af i det offentlige rum vidner om et nyt niveau i det danske statsapparats racistiske offensiv. Og dette forslag, dette absurde men ikke desto mindre virkelige forslag, kommer altså fra en person, der tjener over 125.000 kroner om måneden og efter eget udsagn er rundet af kampen for social retfærdighed. Utroligt.

Men samtidig har det – altså forslaget – på en måde ligget i kortene længe. For der er for så vidt intet nyt under solen; Frederiksen er ikke den første til at udtrykke ønsket om at klæde de "ikke-vestlige" af, ønsket om at tage deres ejendele og ikke mindst deres tøj fra dem. Vi kender nemlig også denne afklædningsiver – denne perverse lyst til at disciplinere og kontrollere de fremmede ved at udsætte dem for ufrivillig afklædning – fra andre politikere, fra andre regeringer, og også fra personer og institutioner, som ikke er folkevalgte. Smykkeloven, tildækningsforbuddet og nu den nye dynejakkelov. De "ikke-vestlige" skal klædes af, tørklæderne skal af, jakkerne skal af, urene, smykkerne, halskæderne, pengene, bilerne, boligerne, det hele skal af.

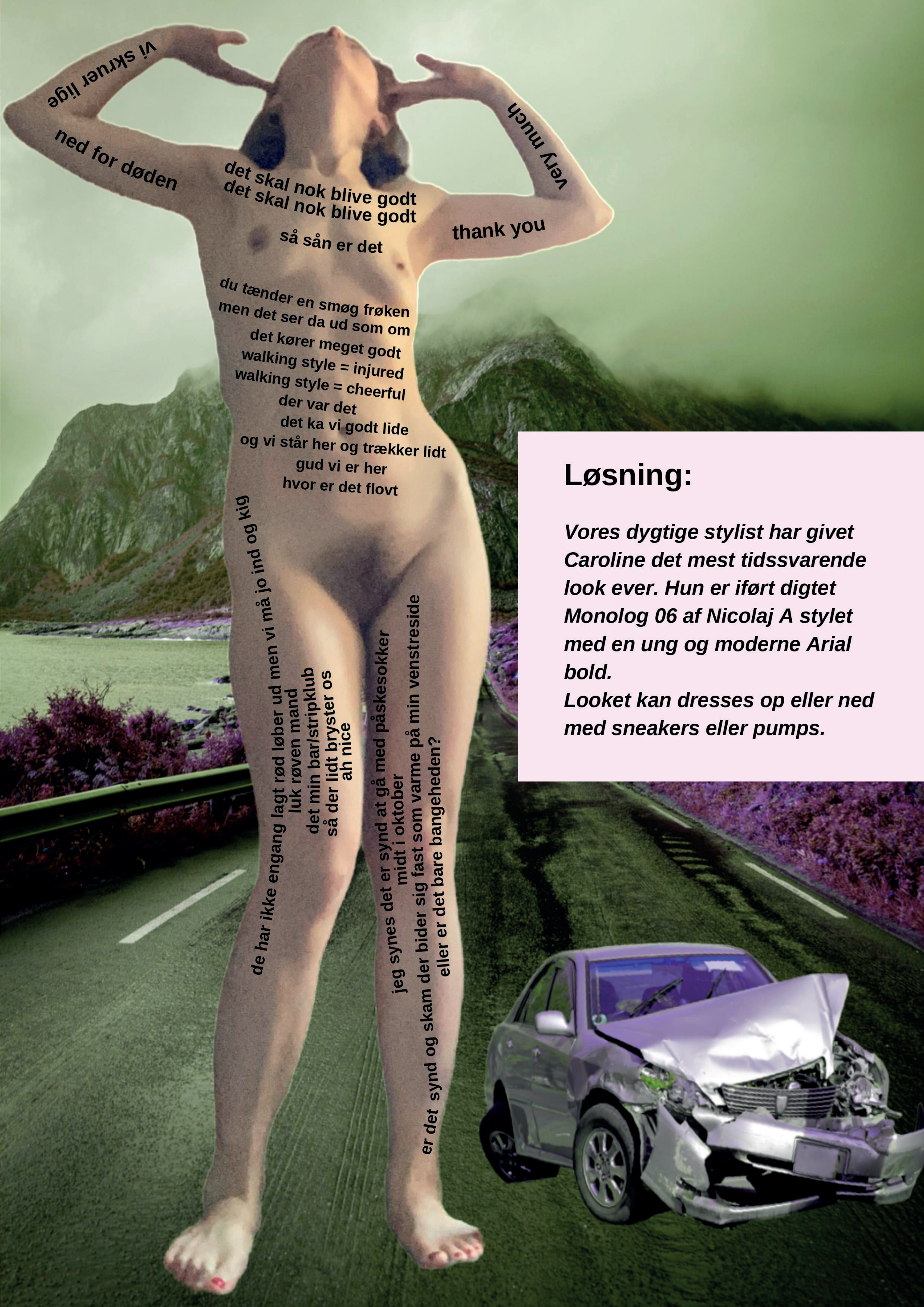
Hvornår stopper det? Svaret er selvfølgelig, at det ikke stopper, før vi gør noget ved det. Men hvad kan vi så gøre?

Teksten er et uddrag fra en åbningstale afholdt af Emil Elg i forbindelse med udstillingen Unboxing The Goodiepal Collection (SMK, 2020). Hele talen kan læses her: http://fredagaften.net/der-er-ikke-noget-inderst-inde/

Caroline, 38 år, bibliotekar
Udfordring:

Caroline har det med at forfalde til de sikre valg i garderoben. Hun føler sig godt tilpas i helkropstatoveringer på daktylisk heksameter, men de får hende til at se ældre ud end hun er. Nu trænger hun til et frisk pust!

Løsning:

Vores dygtige stylist har givet Caroline det mest tidssvarende look ever. Hun er iført digtet Monolog 06 af Nicolaj A stylet med en ung og moderne Arial bold.
Looket kan dresses op eller ned med sneakers eller pumps.

Melanie Kitti

hei

husker du da jeg fortalte om konglene som lå under feil tre?

det føltes som om du ikke forsto hva jeg mente
eller som om du ikke ville forstå

jeg er her nå ja men jeg er på vei hjem

jeg steiler ligger ruller kaver

på sand
sist hadde jeg sand overalt etterpå
på huden i tøyet i trusene i tankene men det har jeg ikke nå

mmm
jeg fant en bunn i sanda
jeg holder den i hånda

ja jeg forstår det nå
men det føltes ikke som det var det du egentlig mente

nei det var ekkelt og stramt

smelte rav og tørke den igjen og smuldre den og strø den over sand og samle den opp igjen og lime den sammen og sveve på den

jeg tror det er gått hull i bunnen jeg fant
unnskyld jeg avbrøt

jeg la hullet i lommen
jeg skal ta det med hjem
du skal få se det

ja det var talk blandet med buer blandet med noe som ga slipp blandet med en ting jeg husker fra da jeg var barn

ja om man bare kunne ha plantet lepper trekk søvn blå plask tårer skall nå hardt melk syk nåler hopp hav is vondt dråper slurker
kanskje jeg får lyst til å fortelle en annen gang

det går og løper striper gjennom hodet mitt nå
hva går gjennom ditt hode?

jo de ligger der
i himlene i skyene på takene
jeg visste ikke at de lå der

jeg drømte om deg i natt
vi bar hver vår bokhylle bort til stranda
du var flau over meg
det var mine bokhyller

grått og grått og grått vann og en grå bunn som man ikke så for det var samme grå som alt det andre
og ting som vokste opp og ned

tungt
noe som man ikke kunne forstå hva var

ja men det var ikke den samme type bunn som jeg fant nå

nei jeg mente det ikke sånn
jeg mente det sånn som når noe er blitt brettet
men så bretter man det opp og bretter det på nytt igjen

jeg skal lage min egen puppe
jeg skal lage en til deg og
jeg skal smelte alle steinene mine i din puppe
har pupper navler?

ja jeg kommer nå
jeg skal gå hele veien
på saus eller på grunn av saus eller med saus

jeg kommer hjem nå

HTTPS://YOUTU.BE/VJU4R54EDDC

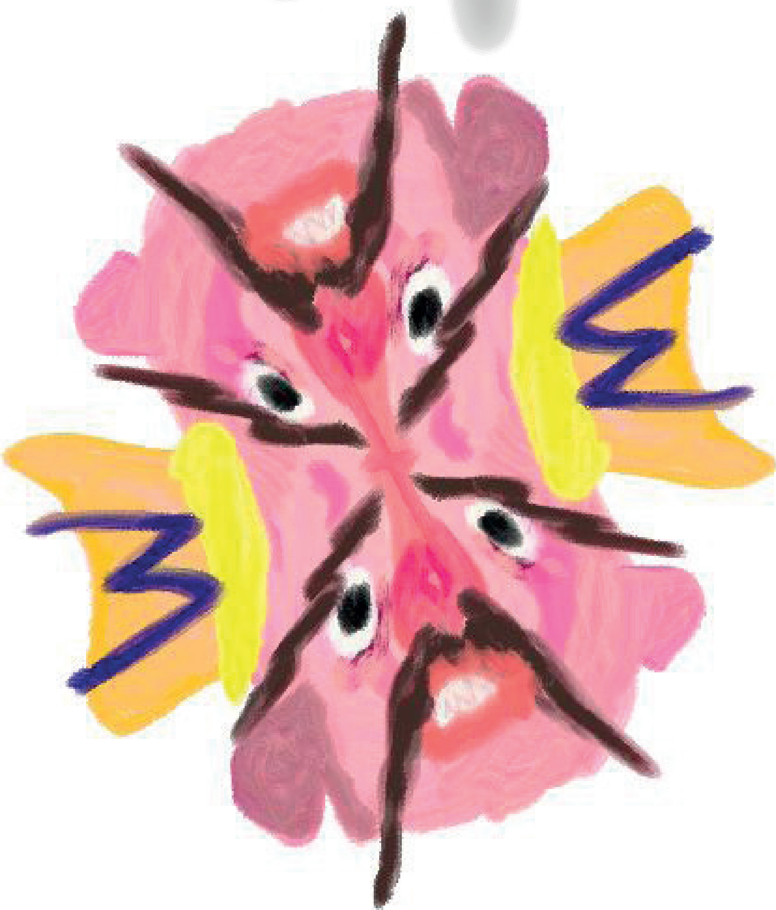
Lukas

Vil du elskes er
jeg klar til at gøre det i
det ene humør efter
det andet. Det er
noget drømt, det at bo i dette hus. Kom op, elskede! Vi skal lege, der er intet
der forhindrer. Kom op! Forhindrer os i at leve sådan. Se hvor langt ind i
kønnet vi kan komme, forskanse os med det mest nødvendige. Papirer, lys.
Men jeg vil undgå fortællingen
og dens modsætninger det
er på åbne vidder jeg
står åben som en
af mange af de mindste
fantasier!

Vi lærer hinanden de simpleste ting: at koge vand, at være fri, befriet for humør. At bage brød, at blive voksne. Vi kan godt blive voksne. Eller der er ingen forskelle når det gamle sprog på mølædt papir forener lys og tanke. Jeg er kommet her i dag for at sige at jeg ikke er kommet nogen steder og intet har at sige

Jeg ligger svedig, svedige
i hinanden som
den mindste
familie

i mig er du gladest
i dig er jeg gladest
vi er i et vejr befriet
for vejr   dagene er ungdomsgrønne, vandet
klukker og igennem os
vi står op i lys og går i seng i lys   jeg kan akkurat
skelne os fra hinanden   hvad hvis jeg gik herhen og stod i dit blik
solen er så skarp   i øjnene, fortrænger søvnen   jorden
er hul under vores rygsøjler   buske blomstrer i vores grænser
til omverdenen   at alt er her er vores lyspunkt   støv i vind og
gennem vinden   du kysser mig i luft, himlen under
os er blå, din åbne hånd
umulig at lukke

vi er vokset op og ud i græsset og hvad
nu, skal vi plantes i jord   ikke gro
opad, men henad   enhver bevægelse fører dybere ind i bevægelsen
skumringen i skovbrynet er pelset jeg falder mig
svedige om halsen   jeg kan akkurat
høre vores stemmer som forskellige   vi er børn i store kroppe
som gennem for store trøjer
finder vores hænder hinanden og er fedtede
jeg vil gerne blive voksen lige her!
eller her, det betyder
jo ikke, og jeg falder i søvn med din finger
i munden

WHISTYLE GUIDE

Camille, Alex, and Jeffrey of ***@whistlegraph*** *share some of their must-have tools to draw and record like a pro!*

camera phone

Capture clear videos for sharing your whistlegraphs on TikTok!

chalk

Hagoromo works best for whistlegraphing, but some emo, tasteful sticks from **Chalk Copenhagen** can also work with the right surface.

metronome

Tempo keeper, digital or otherwise. A friend who can beatbox works too!

fountain pens

Perhaps the most important line maker we use–it absolutely changes your relationship to drawing. We recommend the **LAMY abc** with a fine gold nib, like Alex has! (pictured at top)

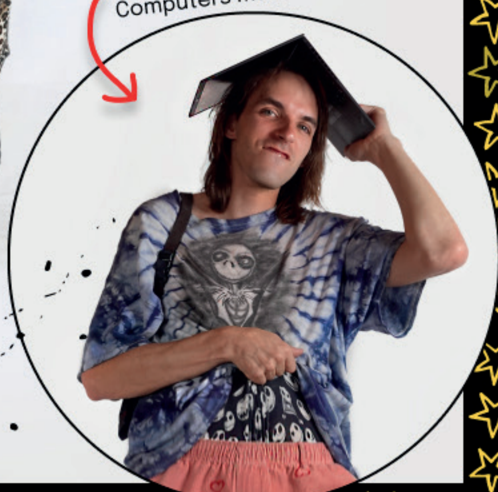
markers

Jeffrey hates **Crayola**, but whatever works for you! Pictured are **Stabilos**. Camille and Alex like to use dried up old markers.

IT guy

Computers make him horny!

paper

We love our **Bloc FAF Exacomptas**! A true modernist sketchpad.

22.04.01.11.42.CK AF JaS

synerne, rytmerne

Mette Moestrup

grønnere, grønnere

blødere, løsere

ø e e, ø e e

ø e e, ø e e

synerne, rytmerne

rytmerne, synerne

y e e, y e e

y e e, y e e

dyrene smykker sig

med diamanter

i det smaragdgrønne

dugvåde græs

dugdråben flammer

i solopgangen

i morgenrøden

som ild i vand

vandflamme!

ilddråbe!

som eliksir

som det umulige

noget som svæver

en sværm af noget

et-eller-andet

svævende, sværmende

abstrakte minder

minder om haven

minder om havet

bløde og løsrevne

brudstykker

bølger

efter et tab

kommer et hul

stort som et hestehul

og tangen svajer

blødere, løsere

tangen og goplerne

os, vi og stenene

opblødes, opløses

bølgebevægelser
og vinden skinner
og vinden glinser
i natten leger
vinden med siv
siv om en sø
også med hår
når der er hår
hvor vinden er
den unge vindgud
med honningånde
kærtegner kinder
kindernes form
kind efter kind
blidere, blødere
iee, øee
gruppe i trance
krydser en eng
i nattens grønhed
aftryk af hove
og potespor
månen er stor
gruppen er lille
brysterne bølger
blødere, løsere
ømt i det øde
ømmere, ødere
gruppen i trance
går ud i søen
brysterne dypper de
i månens spejlbillede
se, en forskydning
e e oyi
se, en fordybning
e e oyi
hvad er umuligt
at tænke klart?
rytmerne, synerne
rytmer som syner og
syner som rytmer kom
blødt som det ømme
inde i drømmene

hvad er skønt for hvem, hvorfor

hvad er dødt for hvem, hvorfor

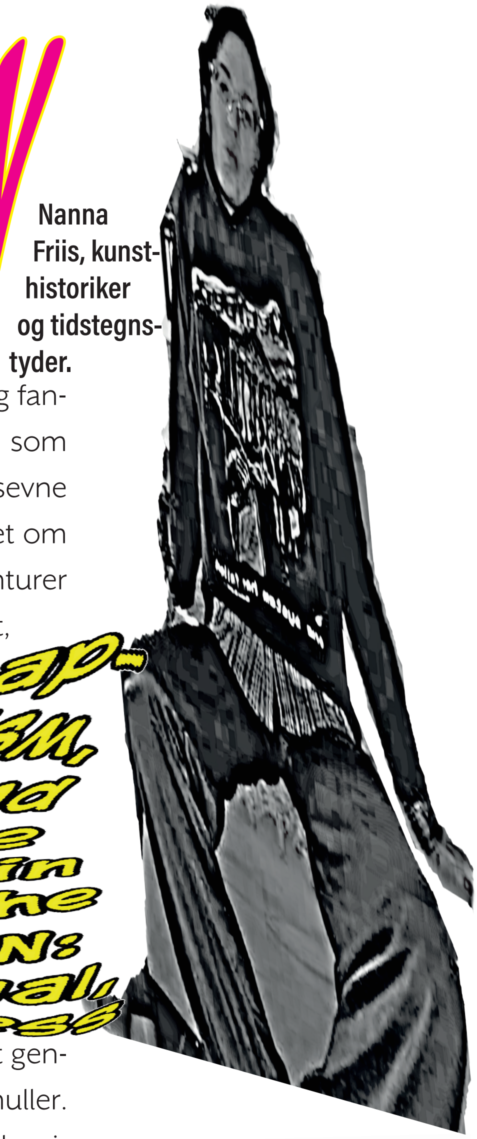
hvad er løgn, hvad nyt, hvad drøm

i drømmen er ødelæggelsen ødelagt af ømhed

LOVE POTION

Nanna Friis, kunsthistoriker og tidstegnstyder.

Ikke kun kvinden er klædt på, hele rummet ser ud til at være klædt på. Når mennesker er rige nok til, at det at klæde sig på er at pynte sig. En giftig stues håndskårnede, håndvævede, håndbetrukne coutureinteriør og er gul ikke også giftfarven.

Og er ikke den bedste beklædning fantasi, noget nogen skal give til os som de ideer, vores egen forestillingsevne akkurat ikke nåede hen til. Perlenet om skuldrene, for når en krops konturer ikke-skjules af noget stormasket, bliver det næsten ikke b e d r e .

It's the color of happiness, and optimism, of enlightenment and creativity, sunshine and spring. Lurking in the background is the dark side of yellow: cowardice, betrayal, egoism, and madness

It's the color of happiness, and optimism, of enlightenment and creativity, sunshine and spring. Lurking in the background is the dark side of yellow: cowardice, betrayal, egoism, and madness

Her er solen ikke, den er faktisk gået ned, og så kan gul være præcis så farlig og gal, som udeblivelsen af det optimistiske forår tillader. Er hekse eller love potion eller kjolen det mindst virkelige her, draperinger må frem for alt være kunstens. Sådan et stykke gult stof, måske silke, der opfører sig på den måde i virkeligheden: utænkeligt. Alle de mulige vandfald i gamle dages tunge, enkle dragter, de findes og fandtes selvfølgelig om levende mennesker, men det her stoflandskab om kvinden er en fantasi.

På mindst et eller andet tidspunkt gennem livene elsker vi at klæde os i huller. Og hvad sker der, når den gulkjolede rejser sig op, kan hun tage et skridt i dette outfit, med al tydelighed er det beregnet til at sidde ned og få mennesket til at ligne en ond eller forelsket skønhed. Kjolen bruser om fødderne, som kun de kjoler der ikke skal leves i kan bruse. Kostumets uanvendelighed. Og skoen må man beundre som den overdådige detalje den er, måske et stylet hint om, at maleriet kun er fra sidste århundrede.

Denne sko ligner ikke en renæssancesko skriver jeg, og så googler jeg **renaissance shoes**, og måske ligner den faktisk en renæssancesko, det er ikke til at sige. Alt hvad vi drømmer om med påklædningen er at gribe fat i det, der har været glemt lige præcis længe nok til at være en genopdagelse, hvornår var kostumet sidst moderne , hvornår var renæssancen.

Evelyn De Morgan The Love Potion, 1903

paracel-
sus
ORRA
Opus
XII

Comme des Garçons, japansk avantgarde og den dekonstruerede krop

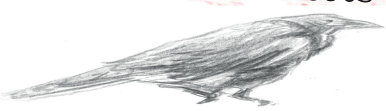
S. MIAw MiAW MIIIiiiiiIAAWWWWWW WW

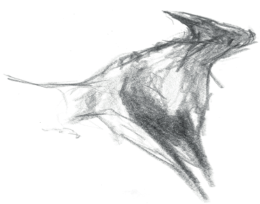
“French fashion has found its masters – The Japanese”. Sådan skrev avisen Liberatión dagen efter at de japanske designere Rei Kawakubo og Yohji Yamamoto havde indtaget modeugen i Paris i 1981. Dette markerede et af de vigtigste øjeblikke i moderne modehistorie, i kampen om kropslig frigørelse og i et japansk traditionsopgør. Hvad er japansk avantgarde? Hvorfor bliver Kawakubo og Yamamoto set på som de mest indflydelsesrige designere i nyere tid? Comme des Garçons' europæiske debutkollektion ‘DESTROY’ introducerede for første gang dekonstruktion som en alternativ tilgang til designprocessen i haute-couture, og stillede tøjets levetid i et nyt lys, hvor hullede og forrevne stykker af tykt, sort stof med flossede kanter indhyllede modellerne i noget der lignede dæmoniske skyggesilhuetter. De bar flere lag lange uldnederdele og gik langsomt som spøgelser gennem et mørkt rum. Ingen makeup, ingen formsyede kjoler og ingen pompøse frisurer.

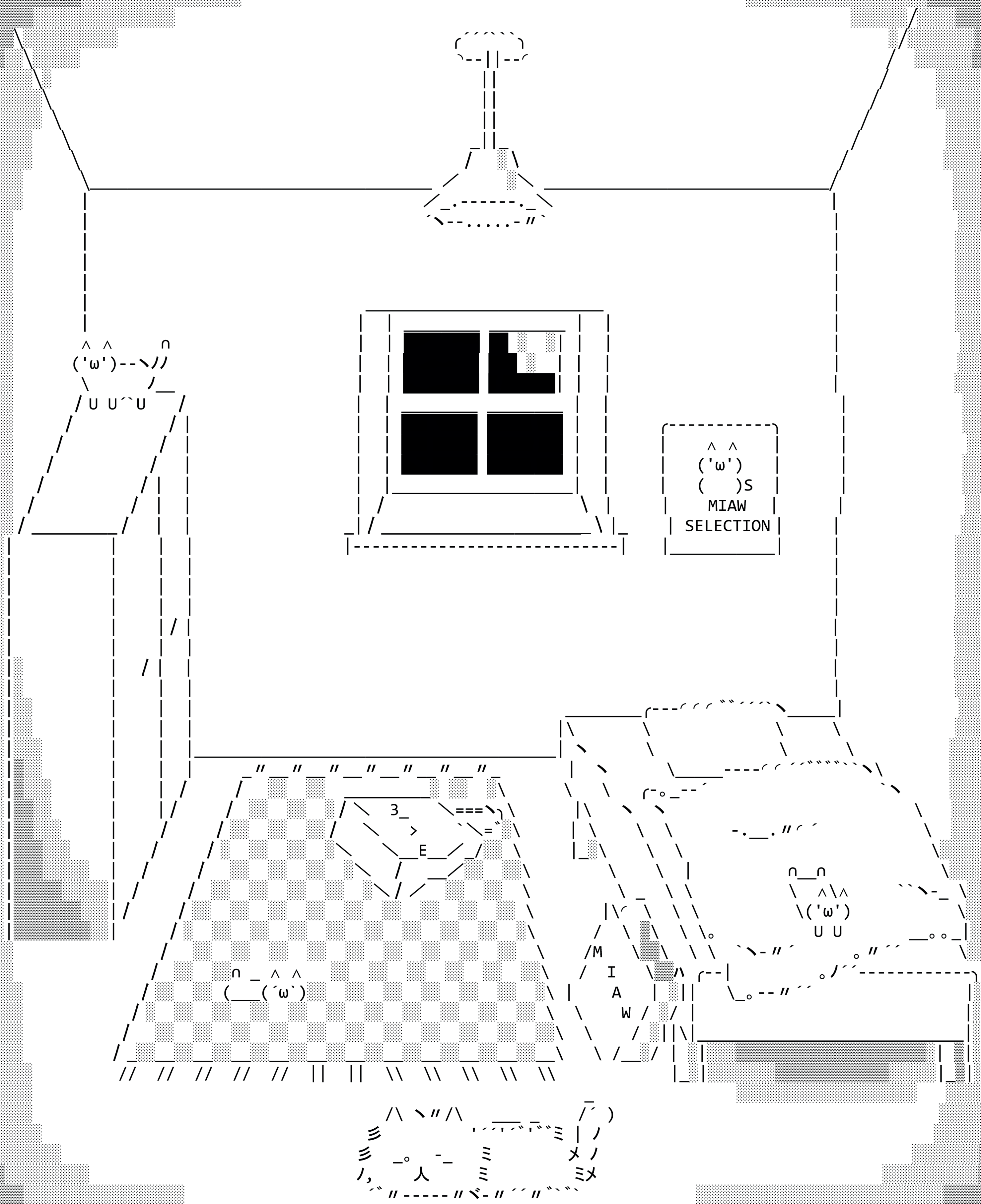
Både Rei Kawkubo og Yohji Yamamoto virkede – i modsætning til andre af tidens etablerede designere – fuldstændig upåvirkede af samtidige strømninger og æstetikker. Det er ikke så underligt at de polerede modehuse, anmeldere og snobbede entusiaster i Paris var virkeligt forbløffede – mange endda forskrækkede – over dette vilde og enigmatiske udtryk. Men ikke desto mindre var det en sensationel moderevolution både for Vesten og Japan. ”Anti-fashion” var kommet på dagsordenen, og avantgarden blev op gennem 1980-90'erne betragtet som den ultimative designkunst. Før ”Anti-fashion” og japansk avantgarde satte sit præg på moden, havde punkstrømninger i Storbritannien inspireret Vivienne Westwood - der sammen med sin daværende kæreste Sex Pistols' manager Malcom McLaren drev en punkorienteret tøjbutik på Kings Road i London - og dekonstruktion blev i den sammenhæng ivrigt praktiseret i deres kontroversielle designs. Selvom Comme des Garçons' skaber Rei Kawakubo, tilsyneladende ikke har forholdt sig direkte til punkkulturen i sine designs, er der klart lighedstræk mellem punkstrømningerne og den japanske avantgarde. Særligt dekonstruktionen af jakkesættet som uniform har spillet en central rolle i både punken og den japanske avantgarde som krigserklæring mod det etablerede borgerskab. Som led i den bølge af grænsesøgende mode som Comme des Garçons' og Yohji Yamamotos vilde dekonstruerede udtryk introducerede, er det et passende tidspunkt at lave en nødvendig inddragelse af de belgiske avantgardister. Designerne Dries Van Noten, Walter Van Beirendonck og Ann Demeulemeester udgjorde den ene halvdel af designkollektivet “Antwerp Six”. Sekstanten dimitterede fra designakademiet i Antwerpen mellem 1980 og 1981 - deraf navnet. Få år efter fulgte Raf Simons, og kort forinden, Martin Margiela. Fælles for dem er, at de i dag bliver betragtet som pionerer inden for ”Anti-fashion”- et begreb der dækker over mode, som trodser samtidens strømninger og tilbyder et eksperimenterende alternativ. De udfordrede, ligesom de japanske designere,

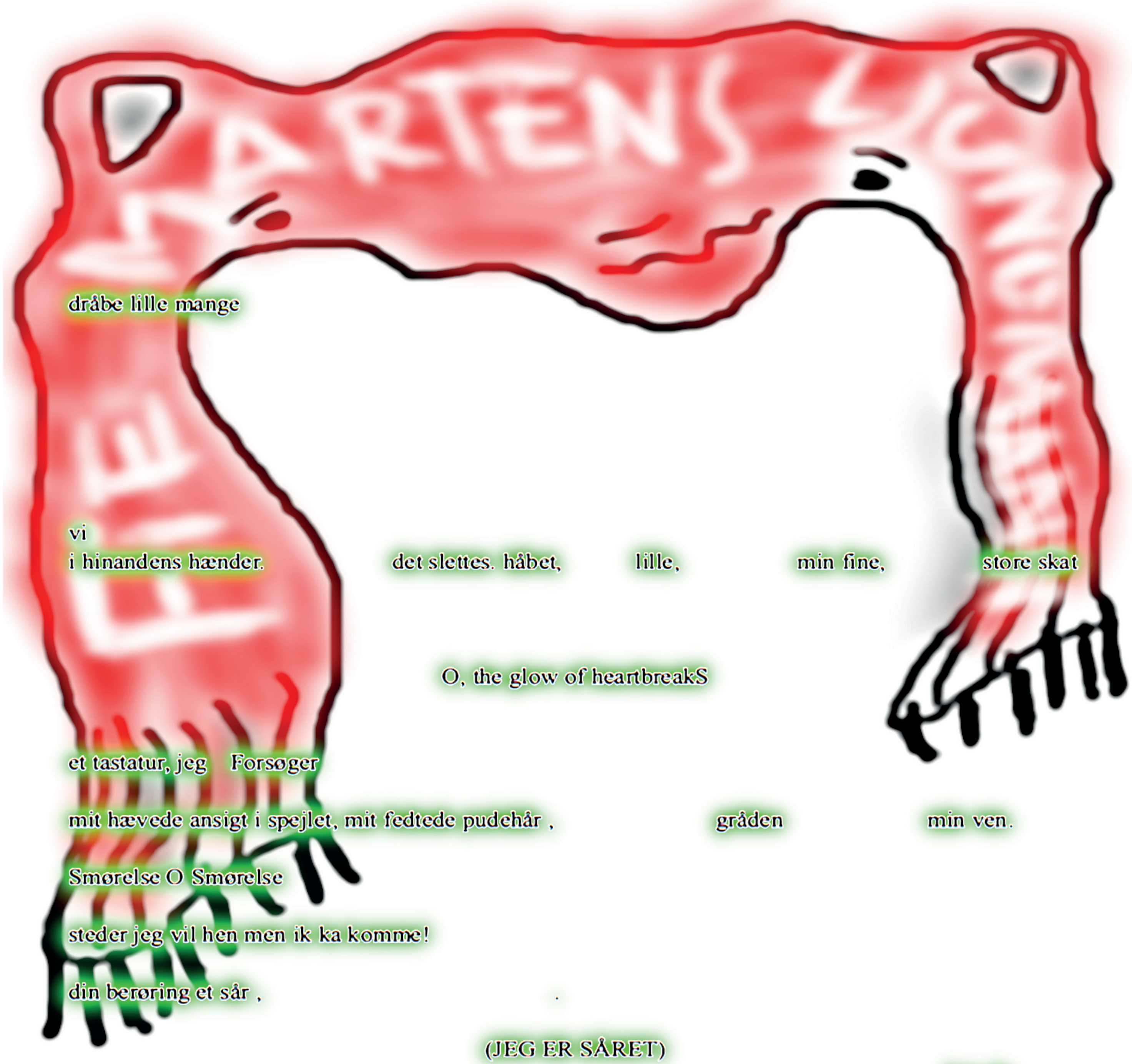

de stedfæstede dogmer der dominerede det europæiske modelandskab op gennem 70-80'erne. Samme år som de belgiske designere udsprang fra designakademiet i Antwerpen, og Comme des Garçons' europæiske debut, begyndte mørke silhuetter iført ekspressive, kubistiske lag af sorte og stengrå, forrevne, hullede og flossede tekstiler, med sjuskede stumper råt hør- og uldstof, at pryde Tokyos gader. Meget passende fik de tilnavnet 'Karasu' ( ), som betyder krage. Karasu-klanen og deres Comme des Garçons var helt grundlæggende en stærk modkultur til tøj fra Vesten designet af manden for at fremhæve kvinders former efter hans behag. Men Rei Kawakubos revolution kan også fortolkes som et opgør med den traditionelle 'Geisha', hvor Karasu-klanen var den frigørende antitese. I modsætning til Geishaen der var den symbolske manifestation af historisk kvindeundertrykkelse, var Comme des Garçons uniformen for uafhængige kvinder. I 1986 begyndte kragerne mere eller mindre systematisk at gå til den rituelle højtidsfestival Nebuta Matsuri, og nægte at klæde sig i de traditionelle 'Haneto'-kostumer. Det udløste flere tiltag for at overvåge de sortklædte og begrænse deres aktivitet på festivalerne. Helhedsindtrykket af Comme des Garçons er i høj grad præget af Rei Kawakubos egen fremtoning, som er i harmonisk overensstemmelse med modehusets mørke og gådefulde æstetik. Designeren taler ikke engelsk, og taler faktisk næsten aldrig i det hele taget. Selv de få, der har været heldige at låne et par minutter af hendes tid, er hurtigt blevet efterladt af Rei Kawakubo der har udvandret i kedsomhed. Designeren har flere gange proklameret at hun ikke laver tøj, men holder i stedet fast i at hun er en forretningskvinde der designer firmaet. Rei Kawakubo stiller sig i baggrunden, og den tomme plads er kernen af Comme des Garçons-projektet. Dekonstruktionen er værktøjet der formidler visionen, når tøjet rent bogstaveligt gennemhulles af en række spørgsmål, der ikke nødvendigvis findes svar på. Moden er gennem tiden blevet bearbejdet af mange med en næsten kynisk videnskabelig tilgang. I det 19. Århundrede begyndte man at imødekomme den menneskelige anatomi og indtænke praktikalitet i skrædderiet og designkunsten. Fokusset på kroppen har siden hen i vesten udviklet sig til usunde tendenser med først og fremmest en bred seksualisering af kvindekroppen i moden men også et problematisk udbredt fokus på at formsy tøj til den standardiserede idealkrop. Rei Kawakubo introducerede i sin 1997 S/S kollektion "Dress Meets Body, Body Meets Dress" en alternativ dimension af tøjets møde med kroppen, og frem for at forsøge at rette eller stramme kroppen til, byggede tøjet en ny, rekonstrueret version. De svulmede afgrænsede plamager under et tyndt lag strukket stof, præsenterede først og fremmest en alternativ artikulering af kroppen, men afslørede på samme tid paradokset i at der faktisk slet ikke findes en opnåelig synergi mellem krop og klæder. Kawakubo forsøger i sit arbejde at tænke kroppen ud af designprocessen, og dermed lade tøjet spille en selvstændig rolle for bæreren - og måske er den transcendente silhuet der både er omdrejningspunkt i "DESTROY" og "Dress Meets Body, Body Meets Dress" den eneste bundne realitet.

MIAW
SELECTION
MIAW

dråbe lille mange

vi
i hinandens hænder. det slettes. håbet, lille, min fine, store skat

O, the glow of heartbreakS

et tastatur, jeg Forsøger

mit hævede ansigt i spejlet, mit fedtede pudehår , gråden min ven.

Smørelse O Smørelse

steder jeg vil hen men ik ka komme!

din berøring et sår , .

(JEG ER SÅRET)

kan du
kan duu!

det er en luftig smerte, hvis bare den kunne afgrænses, i kar, men, bare. .min krop som kar for denne her luftige smerte - ik. ik. IK

et kys .i luften. hvor nu
jamen

man I need to loosen UP MAN I NEED TO LOOSEN UP

en sød stemme siger:
bare rolig min smukke skat. du har fx masser af tid. du gør som du gør, og det du gør er helt som det skal være. du er helt som du skal være . "you are loved"

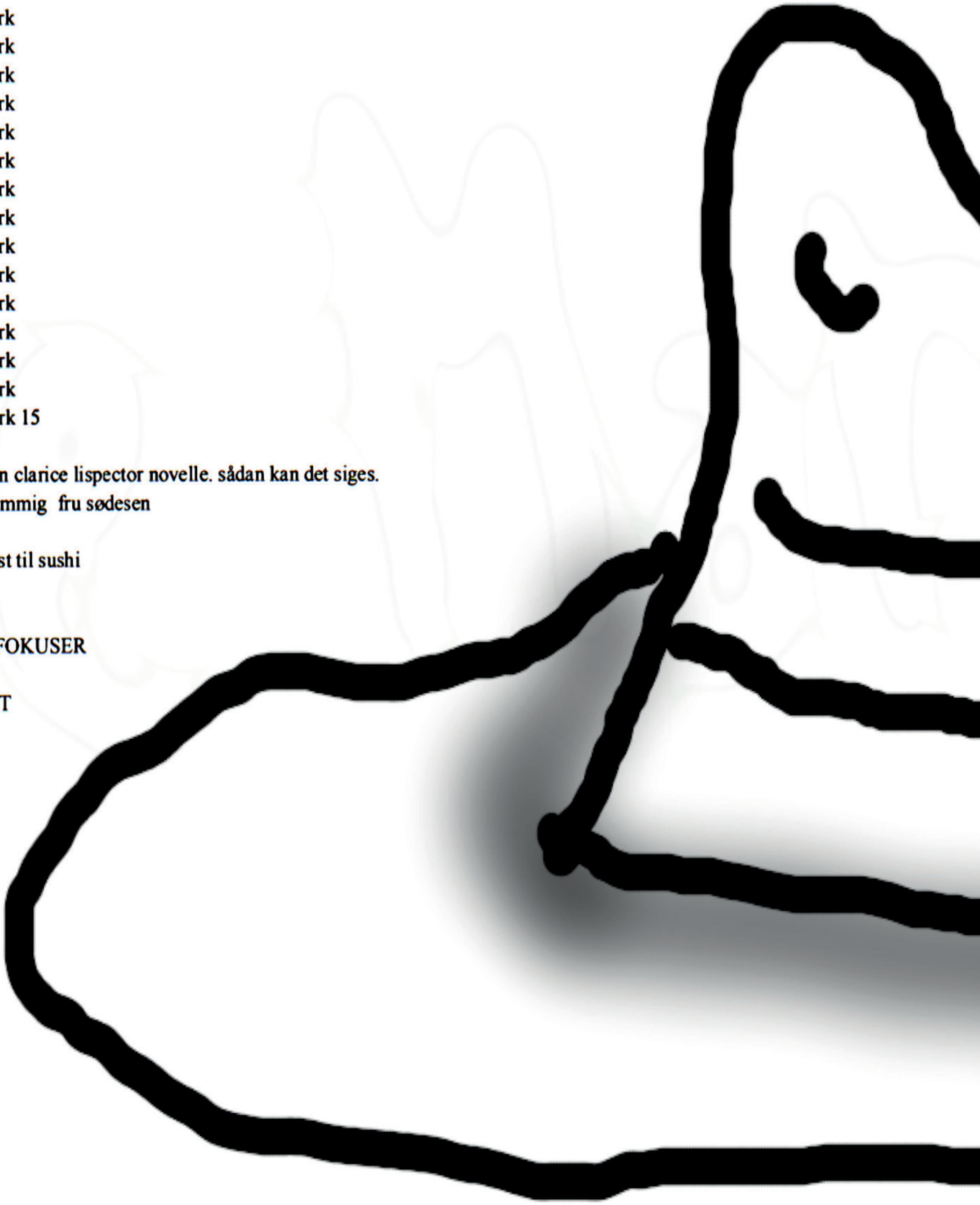
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk
jeg er stærk 15

lissom i en clarice lispector novelle. sådan kan det siges.
lille søde mmig fru sødesen

jeg har lyst til sushi
eh he he

fokusér! FOKUSER

toot TOOT

det er så gråt
der er så meget at begræde,   og jeg gør det

hyacinterne i vindueskarmen . de har givet mig: at man ikke skal undervurdere dét at se noget
GRO(OO)

watch me
watch me toot toot seriøst

I'LL DO MY CRYING IN THE RAIN
ikke ARG!!

TOOT TOOT
hello hello kitty!

I could sell that on depop for 50 dollars for SUAAARE
dont be
I mean dont be square
I mean

hvor meget noget EGENTLIG er værd ku også være et fkn spørgsmål
ET FKN SPØRGSMÅL
et
et
et
fucking spørgsmål og jeg skriver på det yee

jeg tror
jeg vil prøve det der LOL med at skrive på noget

keep searching my dear dear friend
keep searching

jeg skal bruge
noget ondt
nogen der gør… ondt? jeg skal bruge nogen der gør ondt.

keep searching keep UP??

For Få Sekunder siden
jeg
lader de n
springe springe
det er fedt
jeg jammer BEING MY OWN MASTER, master

p m s s

pms + tømmermænd what can I say så er det bare bon bon land for tankerne, klamme forlystelser at sætte sig om bord i

&jeg hører den

ondskaben
jeg hører den.

jeg hører også
frelsen! et sted, men men &men

ondskan: du er ikke avanceret nok, dukke - dej du er lille lorte pik
du er skammen. så smuk og dejlig så giftig så spids så udueligt slapt et våben

olie. og UUduelige hænder, vin . tusinde års delir samlet i et bælte og ved min gode gud om det strammer.
og det strammer
og strammer. til noget blir lilla, ansigtet , joh, til ik mer håb. til udueligheden, storheden
til sorgen,
dansen der fortsætter.

en hyletone
jeg finder den frem
et bassin bader

krystalglas, gobeliner, du ved, den slags, jeg, OrlandO, mange personer på én gang, det er bare at vælge én at gifte sig med .
naturvin. HAHA . jeg forelsker mig!!!!! i hvem!!!!!!!!haha JEG ER SÅ ÅBEN watch me TOOT
i det. i det. i det

hvis bare jeg har skriften, seriøst, hvis bare jeg har skriften. jeg kan læne mig ind i den, jeg kan drikke vin, den
den
DET SKRIFTEN KAN
er at den kan rumme.
DEN KAN RUMME
det som andet ikke kan. det andet, dig. et meget håbefuldt sted for mig at befinde mig, mig mig,
opholde mig, mig: pyhh.

herr
nattøjet strammer her til aften . du hælder vand op og ud
op og ud og
drypper i mund, ned i hals
vi sammen syr vi højre side af halsen sammen . vi gør det, nål og tråd,
hud. huden vi syr en sang

vi bader i et lille bassin &det er håbet

ADAM CHRISTENSEN OG URSULA REUTER CHRISTIANSEN

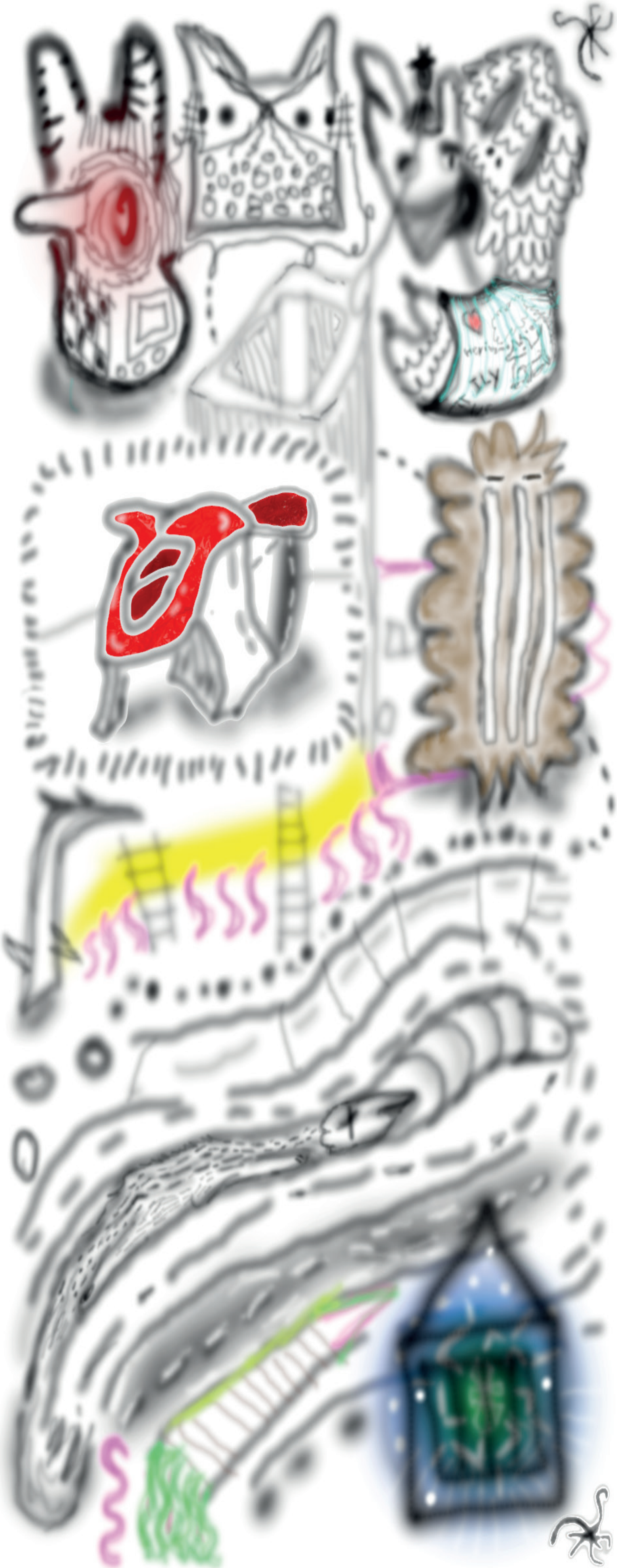
11. JUNI- 7.AUGUST 2022

YOU MIGHT WANNA STAY OVER

RØNNEBÆKSHOLM

Scenen

Scenen er soveværelset om morgenen. Du er gået. Du har rejst dig fra sengen for længst og har pakket dine ting for længst, men hver morgen ankommer jeg til dette sted, som du forlod, som om du lige har forladt det og har gjort det fremmed, og som en fremmed ankommer jeg hver eneste morgen som en alien helt ude fra space, rejst langt, gennem rum og tid og oversvømmelser, ankommer jeg til dette sted - skyller op i en kapsel af plankton. Sprød udenpå, slimet indeni. Lydeffekter helt ude fra rummet. Din hverdagsstemme, den måde du taler på bliver afspillet inde i bølgerne og vinden. Lidt fiskenet du fandt på stranden og hang på væggen bevæger sig en smule i trækken fra vinduet. Jeg står foran spejlet krumbøjet og fordrejet af søvn og retter mig ud, og så stirrer jeg længe på mig selv, og så går jeg i bad, og bagefter laver jeg te - oolong te, ser det folde sig ud og bagefter sætter jeg mig og holder øje, og noterer forskellige ting. Ikke noget af vigtighed ikke noget, nogen kan bruge til noget, men fordi jeg forsøger at bryde ind i verden. Jeg nægter nemlig at lade mig ekskludere.

kl. 11 forlader underboen bygningen i den blå kasket. Det tomme undulatbur på hans altan er stadig tomt, han går til bageren og køber spandauer. De to gamle damer går ud samtidig. Underboen nikker til dem, de holder døren for hinanden, alle tre på skift, det går meget langsomt for dem at komme ud, alle tre på skift, det er meget yndigt, hvordan de venter på hinanden alle tre og hunden, den bjæffende hund.

- KAN DU HUSKE DET ROADTRIP VI TOG? AT DU KØRTE IND PÅ EN PARKERINGSPLADS PÅ STRANDEN?

- JA

- JEG VÆKKEDE DIG, OG DU SAGDE:

- HVAD VENTER VI HER FOR?

- VI HVILER. VI SOV DÅRLIGT I NAT. VI LÅ OG FRØS.

- JEG DRØMTE, AT JEG VAR EN HAVMÅGE. JEG PRØVEDE AT FINDE TILBAGE TIL DIG OG... JEG SKREG EFTER DIG...

- OG JEG HØRTE DIG IKKE?

- RESTEN AF TIDEN SOV JEG IKKE.

- MOTELLET HAVDE TYNDE VÆGGE, MAN KUNNE HØRE ALTING GENNEM DE VÆGGE

- NOGEN SKÆNDTES HELE NATTEN. HUN LED.
I RUMMET VED SIDEN AF. VI LÅ STILLE OP AF HINANDEN OG LYTTEDE, TRAK LIDT I HVER VORES ENDE AF DYNEN. HUN SKREG OG BANDEDE OG GRÆD.

- ØNSKEDE DU IKKE AT GØRE NOGET?

- JO...

- HVOFOR GJORDE DU INTET?

- JEG VED DET IKKE... HVAD VIDSTE VI OVERHOVEDET OM DEM?

- EFTERHÅNDEN KENDTE VI DERES STEMMER RET GODT. EFTERHÅNDEN VIDSTE VI EN DEL OM DEM. DER VAR NOGET MED HUSET, EN OVERSVØMMELSE. OG NOGET MED EN FORSIKRING.

- EFTERHÅNDEN KENDTE VI DERES STEMMER RET GODT, TONELEJET, HVORNÅR HAN BLEV FARLIG.

- EFTERHÅNDEN BLEV DERES STEMMER OVERDØVET AF ANDRE STEMMER.
NOGEN DER HOLDT EN FEST.
OVENOVER OS.
JEG HAVDE SET DEM I RECEPTIONEN. FØLT ET STIK.

- HVORFOR?

- DE HAVDE SMUKT TØJ PÅ, LAG PÅ LAG PÅ LAG, DA VI CHECKEDE IND SAD DE I DEN LURVEDE SOFA I RECEPTIONEN SOM PÅ EN SCENE, FLERE AF DEM PÅ SKØDET AF HINANDEN, KIGGEDE SÅDAN... PÅ

De er altid sammen, de to damer, de har vatteret tøj på, og den ene har en hund, der er komplet vanvittig og aldrig sidder stille. Det var efter jeg talte med de to damer, ude på trappen, at jeg begyndte at tænke på black holes, de fortalte mig om deres interesse for universet. Aliens, stjernestøv, planeter.

Nogle gange er det meget tydeligt, at jeg er en fange i den her lejlighed, den måde jeg pacer frem og tilbage på uden at spise, imens jeg tænker på Black Holes. Aliens. At ankomme nyfødt på en strand i en kapsel støbt af plankton. Gå forbi de parkerede biler i ny hud med øjne som skeer. Kan du huske den nat, det var frostvejr, det blæste helt vildt. Hele natten frøs jeg og forsøgte at finde varme. Endelig tog du armen rundt om mig og knugede mig, selvom du sov og ikke vidste, hvad du gjorde. Kl. 20.00 skræpper en fugl i gården. Det er stadig lyst og helt øde i lejligheden som en ørken, kun med mindet om sand på læberne. Sjælen øde spundet om sig selv, som lidt fiskenet. Scenen er lejligheden om aftenen, og jeg er gået ud og ind i de samme værelser igen, bare tomt nu, tom madras, tom vindueskarm hvor du sad og læste og røg med læberne skudt frem i en buket. Dit sorte hår mellem mine fingre, og lidt fiskenet.
Nogle små dyr af træ jeg gav dig i fødselsdagsgave, har du glemt på det lille marmorbord, og du får dem aldrig tilbage.

- DU SKÆLVER

- HVAD VAR DET DE LAVEDE OVENOVER OS? HVA?

- DET VED JEG IKKE

- HVAD TROR DU?

- DE SPILLEDE VEL, HØRTE MUSIK OG DRAK DE SMÅ WHISKYFLASKER,
SÅ LØB DE I UNDERTØJ UD PÅ GANGEN.

- BANKENDE FODTRIN DÆMPET AF VÆG TIL VÆG TÆPPET.

- DE GIK NED TIL POOLEN, HOPPEDE I, SELVOM DET ER VINTER.
NØGNE. MØRKE. KROPPE I VANDSPEJLET KLISTREDE TIL AF VISNE BLADE.

- VILLE DU HAVE GÅET MED, HVIS DE HAVDE SPURGT, NED TIL POOLEN?

- LUGTEN AF SPRUT FRA ALLE MUNDE, GYLDNE PRIKKER FRA CIGARETTER. ØJNE.

- VILLE DU?

- NEJ DET TROR JEG IKKE

- FØLTE DU, AT DU GIK GLIP AF NOGET?

Mynster

- DET TROR JEG IKKE...

- VILLE DU ØNSKE.... NEJ.. IKKE NOGET

- DU RYSTER

- VILLE DU ØNSKE DU VAR GÅET MED?
FOR DU MÅTTE GODT. DU KUNNE JO GODT VÆRE GÅET DERNED.

- RØGET EN AF DINE CIGARETTER FRA KANTEN. SET PÅ DEM.
SET PÅ DEM. NU VILLE JEG ØNSKE, DU HAVDE GJORT DET.

- GÅET FRA DIG MIDT OM NATTEN?

- JEG KUNNE HAVE ØVET MIG I AT VÅGNE ALENE.

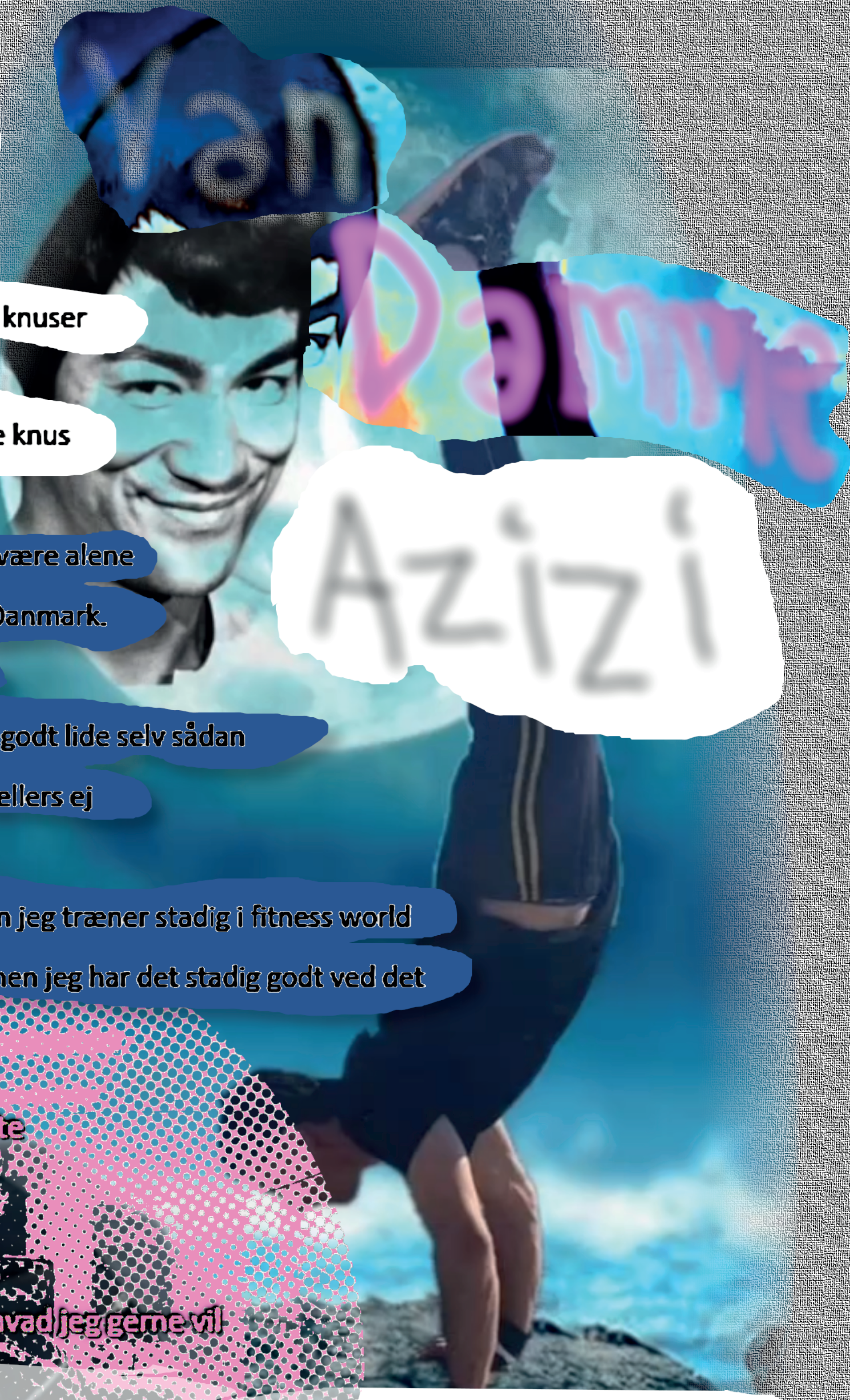
- VILLE DET GØRE EN FORSKEL?

- JA.

- DA VI VÅGNEDE LÅ SNEEN PÅ SANDET.
OG HIMLEN VAR HVID OG HAVET VAR... HIMMEL OG HAV. PÅ HOVEDET VERDEN.

- DET ER VINTER, DU GÅR DER GÅR PÅ VINTERSTRANDEN.
DIT SORTE HÅR LIGESOM LEGER MED FNUG, FÅR DEM TIL AT SMELTE ELLER FYGE
ELLER SIDDE FAST.
STRANDGRÆSSET FRYSER FAST PÅ VEJ OP MOD DINE HÆNDER.
DU FINDER LIDT FISKENET, TAGER DET MED HJEM, HÆNGER DET PÅ VÆGGEN.

There's no power in the world THAT can hurt my feelings except love. Just don't break my heart. I'll be your friend

Jeg har et hjerte

et trist hjerte💔 Der er ingenting

der kan gøre mig ondt end kærlighed

jeg er så bange for at elske nogen

fordi jeg ved godt, at når mit hjerte

knuser bliver jeg sgu en sindssyg når du knuser

mit hjerte bliver jeg meget trist

jeg vil gerne være jeres venner bare ikke knus

mit hjerte

det er derfor jeg bruger tit min tid til at være alene

jeg skriver digte historie om mit liv om Danmark.

kærlighed lyver ikke men folk lyver

jeg er en mærkelig person, hvor jeg kan godt lide selv sådan

det er dit valg, om du kan godt lide mig ellers ej

du bestemmer selv ven.

Jeg kan heller lide ikke fitness world men jeg træner stadig i fitness world

jeg ryger ikke jeg drikker ikke øl vodka men jeg har det stadig godt ved det

Jeg går heller ikke på diskoteket

Jeg har det godt på den måde Det vigtigste

at jeg smiler

Jeg har ingenting at miste af mit liv.

Jeg bor på Center Avnstrup men jeg gør hvad jeg gerne vil

Jeg savner bare mine venner.

nu er det næsten et år, at jeg ikke har set dem siden de flyttede mig til Sjælsmark jeg savner min gård i Jelling jeg savner Vejle

Jeg savner mine venner, mine kollegaer på jobcenteret på kontoret i Jelling.

Danmark er et lille smukt land men der er nogle idioter der kalder Danmark et dårligt land. De har ikke forstået Danmark rigtig godt men når de forstår Danmark

får de ondt af deres liv. De vil beklage de vil sige undskyld. Hele mit liv har jeg været på flugt. Det er ikke min skyld for jeg er født som flygtning. Jeg takker Gud for alt.

Jeg er ikke falsk

Før du begynder med at komme i mit liv

skal du vide det, at jeg er en flygtning

jeg er født i en flygtningelejr

mit liv er ikke perfekt

men jeg kan gøre dig glad

jeg kan give dig kærlighed

når jeg forelsker mig i dig sårer jeg aldrig

dig

jeg vil altid kæmpe for vores kærlighed

Verden er kun to dage

vi skal være glade...

du skal være som vand

du skal ikke give op

du burde kæmpe for din kærlighed

sådan er verden 😭

Vi elsker hinanden i dag.

Vi hader hinanden i morgen 😟

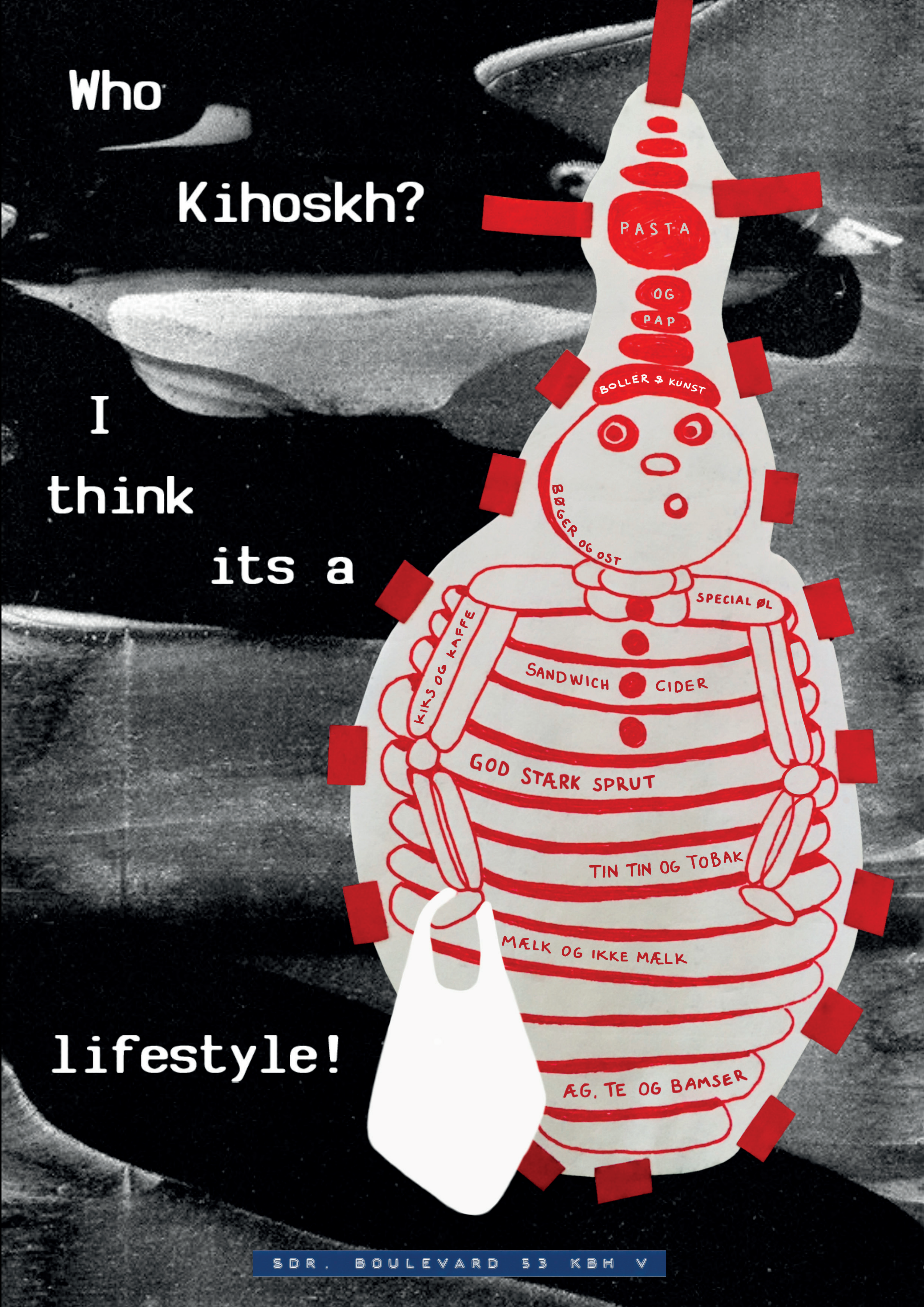
hele verden ved godt at jeg elsker kun

dig

Mine øjne ser kun dig. Du er nok for mig. Jeg er ikke perfekt

men i dette

mindste er jeg ikke falsk.

Who
Kihoskh?
I
think
its a
lifestyle!
PASTA
OG
PAP
BOLLER & KUNST
BØGER OG OST
SPECIAL ØL
KIKS OG KAFFE
SANDWICH
CIDER
GOD STÆRK SPRUT
TIN TIN OG TOBAK
MÆLK OG IKKE MÆLK
ÆG, TE OG BAMSER
SDR. BOULEVARD 53 KBH V

Jeg ser på landskabet. Alt er væk. Fjernet af hård vind. Jeg er den sidste. Jeg ser ud af små sprækker i væggen: *hvilken ild! Vi* skal starte forfra. Jeg ser på mine børn. Dem jeg har: *det bliver godt igen*. Den løgn er genbrug. Jeg har ingen børn. Jeg sidder med blankt sind. Tænker. Mig: et skelet. Lagt på engen. Under en sky af fluer. Blomster og græsser vokser op igennem mig. Af jord skal jeg blive. Jeg finder min seng. Månen står ind. Af jord skal jeg blive

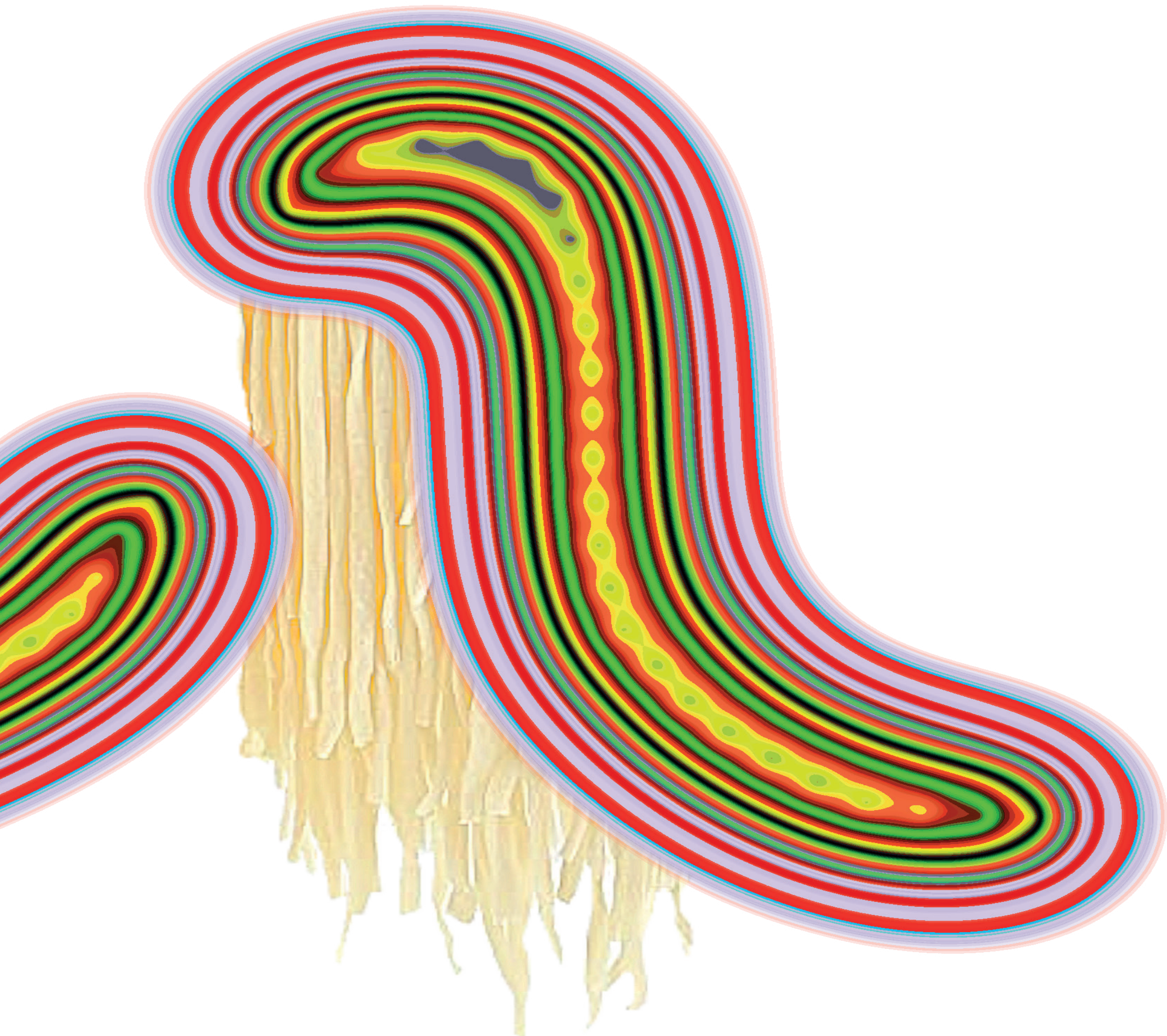
Glenn Christian

Jeg presser væske ud af blade. Bider sammen om kold luft. Jeg møder tæt skov. Her er dyrene afviklet. Lidt fugl skærer i stilheden. Træerne står. Har ikke hænder at manipulere med. Under mig ligger græsset. Jeg føler. Jeg genser bien. Bien. Den kommer: er i *sin* kreds. Holder sig svævende i luften. Den verden: en slags tilslørede trængsel at *hænge sammen med*. Bien. Den lyder. Lille to-farvet pelsbold. Lyset skyder ind gennem vingernes vandspejl. *Brum-Brum. Brum-Brum*

Jeg fryser. Sulter. Jeg tager i sneen. Drikker. Slukker tørsten til munden bliver blå. En bærfyldt busk. Udmagrer hver gren med en grådig sult. Jeg møder lyset. Jeg har pels om hænderne. Nu. Jeg vågner. Det samme. Dag. Aften. Nat. Udsigten: *breaking news*. Vædet i betændelse. Åh. Så meget frugt. Saft. Så store kerner at smagen spærres. Jeg ser: en lille varm prik med alting indeni. Ny begyndelse. I vand skal det gro. Fra de skælklædte små kroppe: borer benene sig ud. Et liv på land begynder. Et liv vokser. De største kan nå træernes øverste grene. Hvert blad skal tygges. Barken som en tegning: en stor alder

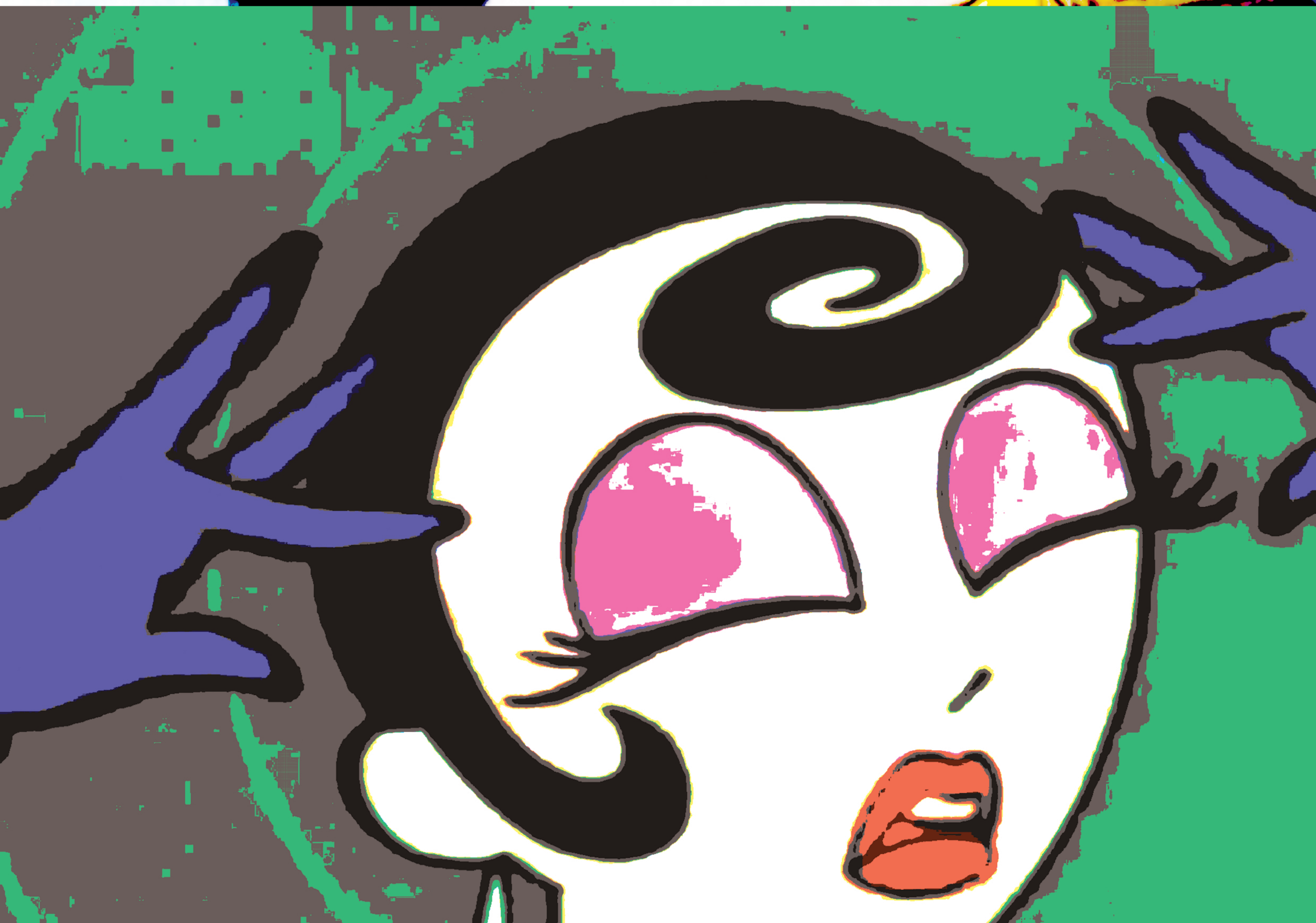

Jeg ser på mine børn. Dem jeg har: *det bliver godt igen*. Ræven står så klar. Sneen lyser. Solen skinner. Månen skinner. Det er dag. Det er nat. Jeg holder om mit barn. Jeg. Familien: subjektets status. Den evige ro i et hjem. Et lille samfund af *Mor & Far*. Jeg holder om mit barn. Guider *ham* væk. Fører *ham* nedad vindeltrappens skrue. Puster flammerne ud. Vi går i haven: buske. En hel verden i blomst. Solen. Månen lyser. Jeg holder om mit barn. Holder os svævende. Ny begyndelse. *Godt igen*

FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL
FORGET HELL

Og nu når det ikke længere er moderne at være gorpcore & friluftsliv.

hvor har folk så gjort af alt det tøj

der "kunne holde for evigt"?

Priya Bains

Jeg har glemt alt sammen. Hvordan huden min pleide å være lysende hvit etter å ha vært på skjønnhetssalongen. Perleforhenget, roseduften. Bilhornene utenfor. At da jeg var barn, pleide alle jentene å samles i skolegården på fredager. Hvordan vi vekslet på å lese høyt for hverandre fra den nyeste delen av kjærlighetsfortellingen i lokalavisa. Hvordan vi gledet oss hele uka. At vi hadde en hund vi bare kalte Hunden. At det var hunder overalt i gatene. Noen ganger snek de seg inn i gurdwaraen og la seg i fanget på en. Mor som kjeftet på meg når jeg tok en av dem med meg hjem. Og at da jeg flyttet utenlands, var det ingen hunder i gatene, og skjønnhetssalongene var så dyre. Men det hadde ingenting å si, det var heller ingen å pynte seg for. Jeg har glemt alt sammen. Hvordan vintrene hele mitt liv hadde vært iskalde, men at dit jeg dro var kulden ikke bare kald, den var også noe som la seg i landskapet i form av frost og snø. Hjemme la den seg bare inn til i beinet om nettene. Hjemme var kulden en dirrende fornemmelse i skjelettet, ikke dette fremmede utenfor. Jeg har glemt alt sammen. Hvordan det var å føde barn, dagene som fulgte. At den andre datteren min var ute på et par timer, men at den første var tverr og vanskelig, og at hun aldri helt sluttet å være det. At da jeg kikket på ansiktet hennes første gang ble jeg overveldet av kjærlighet, men at hun også skremte meg. Som var den første berøringen et slags syn, og som forsto jeg allerede da at hun ikke helt tilhørte meg. Jeg har glemt alt sammen. Hvordan folk hjemmefra sluttet å ringe. Hvordan jeg i årevis ikke forsto hva noen her sa og at de heller ikke forsto meg. Hvordan det ble helt umulig å se for seg noe annet enn veggene som omga meg. Som kunne ikke kroppen min annet enn å gå de samme sirklene inne i leiligheten. Så jeg ba om det helt selv, vendte meg mot gud en dag jeg var redd for å gå fra forstanden og spurte om det ikke kunne hviskes vekk, og han svarte at om det var å glemme jeg ville, kunne han ordne det, men at jeg ikke fikk velge, at ingen av oss får velge, at om vi velger glemselen, så må vi vite at glemselen er nådeløs og total, at den ikke føyer seg etter våre ønsker, at glemselen også slører til det vi kanskje ønsker å beholde, barndommens somre, ungenes navn, og jeg sa at det går bra, det kan være det samme, ta det vekk, fjern det, alt sammen

Spring poems together with tea and love

Let me create you an oriental poetic moment while reading this article, based on the afghani culture – first you need to prepare the atmosphere and the location before you start reading a poem, then read the poem or let us say the POEMS you are interested in, or want to enjoy reading. This is how people write a poem or recite the poems from our famous poets there in Afghanistan. Most of them follow this way even those who are living outside of Afghanistan – we call them "Shawqi". We say "Shawqi" to those who are in love with something. I use "something", because we used to say it exactly this way in our language, and it means "hobby". If I translate the word "Shawqi" in English, it would be "enthusiastic". If you describe someone as "Shawqi", it means the person is very much interested in a specific hobby or has a special hobby. Aha, if you can not pronounce "Shawqi", ask it around from an Afghan citizen.

So, let me complete my plan as I mentioned it at the beginning. Go to the kitchen now. Add two liters of water in a pot, half a teaspoon of cardamom powder and 15 pieces of Saffron in it. Let it boil for about 40 Minutes. Watch it out until it is good-cooked. Make sure that the water is really cooked, as you prepare the water for your usual tea. The water you mixed with two ingredients will get a yellow color –oppsssi– I mean your saffron tea – it is a tea now, not water!

Serve it in a nice hand-made teacup and add some good honey to it, sit on a carpet – of course if you have one. Just for your information, search a bit about afghani carpets. Afghan people, especially women are the best traditional carpet makers. If I connect it to politics – they are suffering very badly under the radical Islamic regime in Afghanistan nowadays. Frankly said: they are not allowed to go to the school or educate themselves. I am already afraid of the next uneducated (mostly female) generation of Afghanistan. The reason of it, is the stupid Taliban regime over there.

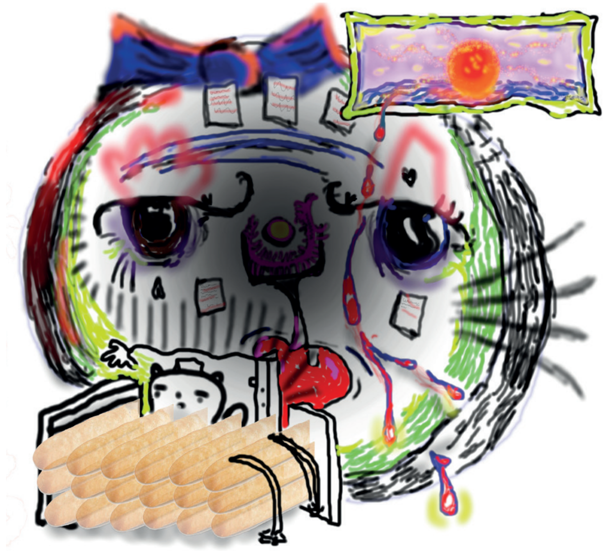
"Girls! Hopeless night angles
Girls! Soundless brakes
O lights of burned sky
Talk to me from the lost love"

Said; "Khalida Frough". She is the famous and respected Afghan poet. Ms. Frough is the professor of literature faculty at Kabul University. She has many poets book and she writes from the deep of Afghan women condition.

Well, to not get off topic, here I continue my words related to the poetry atmosphere you are looking for: Open your poem book and read it aloud with feeling. Then you will understand how it feels and how an oriental poet lover enjoys the best poetry moments ever. I hope you do not judge me; the feelings could be always different. So, if you do not find the same feeling I described – I am not excused for it - kidding. This is the way, which we find special while reading or making poems in our Afghani-Culture.

The language we speak (Farsi) is itself famous as a poetic language. It sounds entirely different, especially when it deals with poems. With meaningful and deep poems. Mostly with love poems. In case I haven't mentioned - you find love inside the poems you read in Farsi. I dare welcome you in this article with a love poem I love:

"Upon your arrival, I have a flowering branch.
upon your departure, tears.
with what grandeur you arrive!
how carelessly you leave! "

On the 20th of March was the first day of Farsi calendar and we call it "Now Ruz" (New Day). It is the start of the new day of the new year. People wear new clothes, prepare some good dishes, mostly vegetable and they are interested in having some foods on the table which look green. It is a lovely culture with more than thousand years heritage and fantasy. Beside regular food- they also prepare some dry fruits. We soak seven dry fruits into the water and serve the water on the first day of the year. Poetry has always a role on this day. Youth, kids, and all ages are visiting parks and entertainments areas. They play different games with each other. From colored eggs to flying colorful kites to riding horses making this fest festive.

Farid ud-Din Attar says:

"Attar have walked in to the seven cities of love
We are still at the bent of a lane"

Back to the poetry. Afghanistan has many famous and hard-working poets. They are not only poets but also represent a strong voice to the world. A voice of love, peace, honesty, and knowledge. As the result of war and instability based in Afghanistan – our culture has been back worded. Our poets are doing their best to keep afghani poetry alive between other cultures and in the world. I mean, they are not well published, translated and documented. But the hope is still alive. I am proud of our young-educated generation, who are tirelessly fighting for being educated and useful everywhere they are. I am in contact with many of them and it is a pleasure for me. While writing this article, I see it as a need to share that I am not linguistic. I just wrote this article to give a louder voice to voices which are almost silenced.

Note: "Farid ud-Din Attar of Nishapur", the famous Persian poet of the poem above. He describes the civilization among people and encourages them to improve themselves. He even transfers a message through this poem; go and visit the world and fortify your knowledge.

Yamin Siawash

Ja men vi har jo ikke nogle vægge!!

.... Surt show, men

KL 12:15

Museet For Samtidskunst Flytter ind

Lørdag 13_August KL. 12:15

Søndag 28_August Kl.12:15

Lørdag 10_September KL. 12:15

Søndag 9_Oktober KL. 12:15

tusinde tak til. Bananskolen

og stort UNDSKYLD til:

Goodiepal, fordi vi POLITIANDMELDTE dig dengang du kom med SYGNOK -

Det kan vi godt se var en STOR fejl - SORRY & Undskyld---

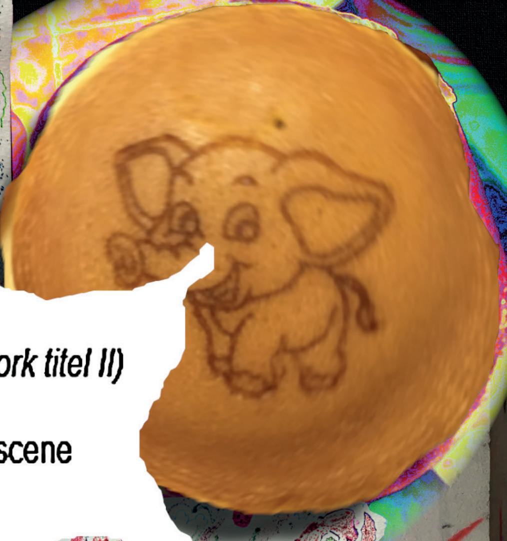
HOS: BANANSKOLEN~ DEN FRIE

~ Åhh ingen årsag

MOODBOARD / SCREENPLAY

DET SIDSTE SKRIG *(work titel I)* or ***LOVE LOOKS BLEAK*** *(work titel II)*

a fashion horror and/or erotic thriller/ chamber play/ nativity scene

TRENDING WORDS FOR THE SEASON (IDEATION)

serial-dater double-fuck cover-up
boiling commitment slim-jeans
nul-zero-sum-game gun-club-check relic rejected no-make-up-make-up
amber-orbs crossbody purple cream-cracker
complicated low-probability-high-impact DATE cupid g-string
maraschino-cherry student Ralph-Lauren bridesmaid vendetta fearless
SKINDATION cable-park ruffled-feathers darkness leadership deep-sleep
company Croatia international gelato-moist fleece crossfit
domestic hair-cut Dior
salad-nite come-on hook-up stigma dog jasmine churchgoer
grotty unfortunate rat pillow fuck SHOW
snap iconic twill misunderstanding bad-vibes
tooth-gems shebang museum flip punk teardrop-brooch
honey-pot childsplay biped juice five nail-art metaverse
face-swap cold-case mass-sighting tulip vicious
terminological-disagreement oval-shaped space-psychology forthcoming
statement-manicure full-length-mirror service hounds-tooth-check
sunburst-brooch bitter-sweet astrobiology dimmer-switch
evening-prayer involuntary
fresh preppy-grunge HOSANNA

CHARACTERS:

The Fashion Victim
The Virgin
The Star
The (Holy) Ghost
The Hollywood Medium
The Celebrity Trainer
The he
The He
The Farmhand
The Dog

CHAPTERS

If he Wanted GOTH
Former Addict Future Bride
Brushed Under the Carpet
A Good Foundation (Pop It Crank It)
Lip and Chin
Old Dog, New Trick
One Pair of Sneakers and A Thousand Plateaus :/
It's not a Run in your Stocking it's a Hand on your Thigh
Deep Sleep Rocks
Finger on the Wound
Where's the Drama?
Plot Twist Plot Twist
The Announcement (reversed)
In the Heat of the Moment
Rip off the Band-Aid©
Commitment is Punk
The Dumbbells Start Smiling :)
Hello to Arms
From Breakdown to Breakthrough
The Rock Chick Never Dies
When the Apprentice becomes the Master
The Apoca*lips* / The Reveal / The Moment of Truth (pick)
Tears of Joy

TALENTS:

The Narrator Model
The Hollywood Model
The Business Model
The (Younger) Model ??

Previously
(the fashion victim)

Besides being a writer I've had plenty of different jobs most recently I was a stylist for this company doing plastic surgery hehe, and so I styled the models in aesthetically pleasing underwear SKIMS style it was a lot of fun although I don't know why I was asked to do it and also I don't know why I said yes?? I love to style though and what I love about it is how it is also a way of exercising? my intuition meaning my yesses and my no's now let me share smth rly personal with you, there were times in my life where my yesses and my no's were considered as of no worth and so you might understand how being called upon, hired, paid! for my ideas and my taste my specific p.o.v? I mean the healing, its depth

SCENE 1(?) the fashion victim (over) shares

Ppl sometimes accuse me of hiding they say I hide behind my clothes my style my attitude sometimes even my language sometimes even my faith?? I tell them well, give me one reason not to hide!! but that's another story lol no, in fact I've taken their words to heart I've thought about them quite a lot feared there was a truth in them and then again I may have many looks but it's not like I take cover in fact I am very exposed? trying things out sometimes I just have to put on various outfits to know who I am & how I feel sentiment can not always come before expression although that's the common way around also I believe this virtue has saved my life a few times or if not exactly my life, my *love* you know *he* was forcefully driven by constantly changing desires and needs and my chameleon abilities my velocity my understanding of codes made me somehow able to meet them all If he wanted GOTH I did GOTH if he wanted preppy grunge I did preppy grunge, if he *TRIGGER WARNING* wanted me "skinnier than it was healthy for me" I lost shitloads of weight, if he fancied a well-off countryside vibe I rolled out my full Ralph Lauren back catalogue (yes I have one :)) I cut my hair I grew my hair and as he

wasn't keen on process or in-between stages   I went for hats and wigs and extensions   generally I learned to be on point with my outfits   although there was this one night where I suffered defeat :/   I dressed too nicely   I wore a little black dress I had borrowed from a friend   something I rarely do since it's hard to find clothes that levels out mine, he he, well never mind,   we had planned to go for dinner but when he saw me   he just lost it   he threw all of my belongings out the window from his 4th storey flat   he said that I had dressed up like that to make him feel bad about himself   that I had styled myself like this to make him feel not good enough for me   I was in shock   the only thing I could think of was *why did I overdress why did I overdress*   at the same time I was confused because tbh the outfit wasn't that special (had I excused his behaviour bc part of me felt lowkey uplifted I was THAT good looking? I don't remember.) I remember that this was the first time I went to the streets to pick up my stuff   how my unzipped make-up bag had taken a nosedive primer foundation concealer shadows polish smashed to the pavement   stains all over   blushes and highlighters pulverised such a mess and *make up costs a lot.*   But I was in one piece and also I forgot about this scene long time ago, don't know why I am telling you about it   don't know why it comes to mind??

Ulrikke Bakke

Indgang

Fra det ene hus til det andet hus. Det ene hus brændte, det andet var vand. Det ene var bygget af forbrydelsen, ilden, og det andet hældt ud af det flydende øre, fosteret. Jeg tog det op og plejede det, og da det blev større stod det vidtåbent på en slette. Det blev et fint hus. Jeg gik hen mod det og for hvert skridt blev jeg ældre. For hvert skridt gik jeg et slægtled tilbage. Jeg blev min mor og far, så mine bedsteforældre, og så deres forældre og før jeg nåede huset var vi utallige. Inde i huset sad et lille barn foran pejsen. Hvem er du? spurgte barnet. Et fjols, sagde jeg. Jeg har været sådan et fjols. Jeg græd. Barnet var ligeglad, det havde lige opdaget sit køn. Inde i pejsen stod det første hus, ilden, og jeg så hvordan slægtled på slægtled gik ind i det, så det gnistrede. Det andet hus drukner vi i, det første hus brænder os op

Lars Skinnebach

To mødre (en biografi)

Jeg har taget en rygsæk fra det brændende hus og går på en sti.
Det hele er forladt af de levende, de døde kravler i jorden.
Hvor kommer jeg fra? Fra min mors åbning. Da min mor var tømt,
lod hun mig die ved en so, mens hun selv lå ved mine fødder.
Mine forældre havde fået dyret i bryllupsgave og bygget en stald til
den. Den holdt øje med mig, da jeg blev større, og lå på det ægte
tæppe, når jeg tegnede eller legede med mine knive. Når jeg skar
fingrene af mig selv, så lyset fra mit hjerte kunne strømme frit ud i
rummet, var hendes blik fuld af ømhed, og når jeg blev udmattet af
kærlighed lagde jeg mig mellem hendes tusind bryster og skælvede.
Min far var ingeniør, og den første mad jeg fik var mine søskende

Den frie verden

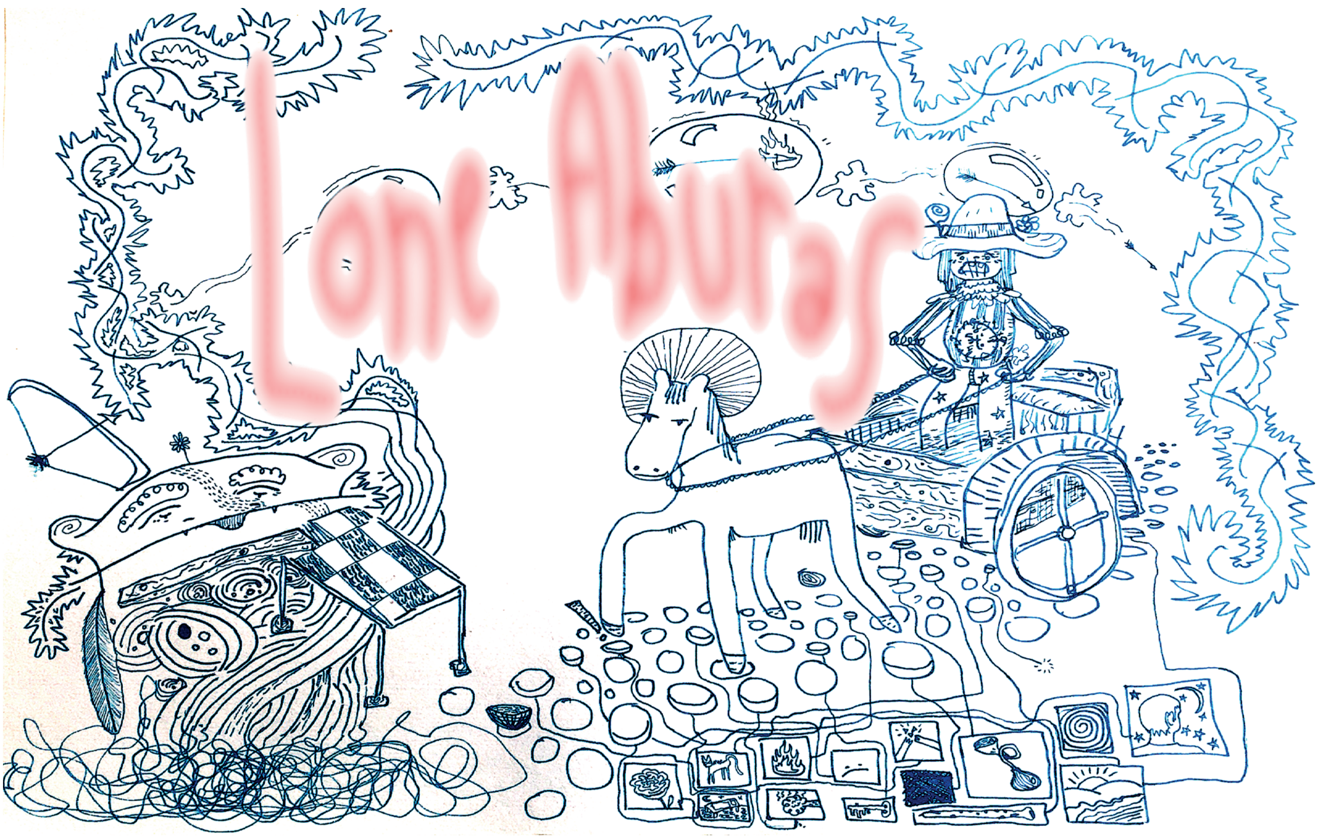
Uddrag

[en first world tragedie]

En af de første ting Silvio gjorde ud over at give Esso en mere tidssvarende garderobe (bæltetasken røg som det første. Jeg er altså ikke kæreste med en strand-pusher fra forrige århundrede, som Silvio drillende sagde), var at melde ham ind i LongTallHighSchool. Jeg vil vædde på, han er klog Loa, så det bliver ikke noget problem, sagde han, da jeg spurgte, om det nu også var en god ide.
Det var nu så ikke meget hans hjerne, jeg tænkte på, begyndte jeg. Men Silvio afbrød:
Han ligner seriøst en million waves. Jeg har skiftet hele hans, hvad skal vi kalde det, arbejderistiske fagforeningsstil og fleece, hedder det fleece, ud med noget ordentlig FakeReal dyreskin. Alle de gode produkter, du ved. Du behøver ikke bekymre dig, han kommer ikke til at skille sig ud.
Hvis du siger det, sagde jeg og tænkte, at Silvio måtte være meget forelsket, men også temmelig naiv, hvis han seriøst troede, at en fyr som Esso, der ikke engang tilhørte De Almindelige kunne komme valsende ind på vores fancy privatskole uden at blive lagt mærke til. Uanset hvor meget Silvio klædte Esso på i fakeReal-produkter, kunne alle se, at han kom udefra.
Det første vi gjorde, da vi ankom til LongTall, var da også at støde ind i Lenno (som var evigt forelsket i Silvio, men ikke kunne udtrykke det på anden vis end ved at være banalt ondskabsfuld).
Hvem har vi så her? brølede han. Du er da ikke herfra. Er du vel?
Han begyndte at gå rundt om Esso i en truende spøgefuld cirkel, som han dog hurtigt indsnævrede for til sidst at stå at ånde ham demonstrativt ind i ansigtet med sin sulforafan ånde. Ligesom Silvio var Lenno vokset op på en streng diæt af broccolispirer og andre antiinflammatoriske grøntsager samt alkalisk vand. En livsstil, han i modsætning til Silvio endnu ikke havde vendt ryggen.
Tak for opmærksomheden, sagde Esso, men gider du lige lade være med det der.
Det føles meget klaustrofobisk.
Fuck dig... snøvlede Lenno.
Esso, jeg hedder Esso.
Ja, fuck dig, Esso, sagde Lenno oplivet af denne simple information. Jeg gør, hvad der passer mig. Du er ligesom ikke min far vel, og hvis du var, havde jeg alligevel bedt dig om at lukke røven med din buttplug.
Hvad tænker du på at tale til Esso på den måde, skreg Silvio i det samme og flåede Lenno væk.
En tydelig skælven gik gennem Lenno ved Silvios hårdhændede berøring. Han stønnede af indestængt ophidselse og længsel.
Hvem tror du egentlig, du er? fortsatte Silvio. Hans næsebor vibrerede faretruende. Jeg kan næsten ikke vente med at se, hvor stor en taber du bliver, blev han ved. Du har allerede alvorlige skader, fra dengang din mor tog heroin og blev smidt ud af Resort del Mara. Ja, det vidste du nok ikke, men din mor tog heroin, Lenno, HE.RO.IN. I det hele taget er hele dit klamme familiedynasti disponeret for alkoholisme og kulhydrater og gud ved hvor meget andet fucking lort. For slet ikke tale om dit stofskifte. Tror du virkelig, du bliver ved med at være så tynd? Du er en af dem, der bliver hurtig fed, Lenno, lige meget hvor mange grøntsager du æder. F.E.D. Som om jeg ikke har hacket din biochip. Jeg har set dine tal. De skriger diabetes.
Med de ord tog han Esso under armen og sejlede med mig i hælende forbi Lenno og hans slæng, der ikke kunne holde sig tilbage for at le af Silvios udladning, og videre ind i LongTalls skinnede stålkonstruktion, der

stod og glimtede som en sekskantet diamant i solen.
Hold da kæft, udbrød jeg, da vi lidt efter stod og kom til os selv henne ved den kombinerede frugt og grønt-automat.
Jeg har aldrig set dig så vred, sagde jeg. Men det var en skøn opvisning.
Opvisning, sagde Silvio og trak en agurkelime, som han bundede i ét hug. Det var skam ingen opvisning.
Så siger vi det, sagde jeg.
Hvad mener du?
Ikke noget, sagde jeg.
Hvor skal vi hen nu? spurgte Esso.
Ingen steder, jeg vil bare gerne vide, hvad det er, Loa mener, sagde Silvio.
Slap af, jeg er ikke ude på at ødelægge jeres pølsefest.
Hvad så?
Jeg mener bare, at du aldrig bliver vred på nogen, forklarede jeg og prøvede at lyde uskyldig. Alt går ligesom bare igennem dig, så det var første gang, jeg så dig kaste dig ud i et reelt forsvar for andre end dig selv og det virkede bare uvant, for ikke at sige utroværdigt, for at være helt ærlig.
Okay, sagde Silvio og kæmpede for at lyde behersket. Det må jo så være din holdning. Tror du så i det mindste på mig? sagde han og vendte sig om mod Esso, der så på os med lige dele nysgerrighed og undren.
Esso trak på skulderne. Jeg kender dig jo ikke så godt. I så fald er du en god skuespiller.
Jeg er ærlig talt fornærmet, sagde Silvio, men virkede snarere lykkelig og forvirret end egentlig forurettet.
Jeg vil i hvert fald gøre, hvad der skal til, for at du tror på mig i fremtiden, tilføjede han.
Okay, sagde Esso genert.
Og jeg så dem for mig i en mættet farvemontage inde i en nær fremtid; hvordan arbejde, ægteskab og børn, ville overvælde dem. Hvordan de alligevel ville gøre alting rigtigt. De ville forhandle, diskutere, skændes, planlægge og ikke mindst elske hinanden ubetinget.
Lidt efter gik de hånd i hånd ned til moderne kosmologi eller udvidet solenergi, eller hvad det nu var for et fag, Silvio havde meldt dem til.

Jeg så efter dem med stum afsky og besluttede mig for at pjække.

Qui Jin

Solen og månen uden lys. Himmel og jord i mørke.
Kvinders verden er sunket så dybt, hvem kan hjælpe os?
Jeg pantsatte mine smykker for at sejle over det åbne hav,
skiltes fra mine børn da jeg forlod grænsen ved Jadeporten.
Da jeg binder mine fødder op for at hælde et årtusinds gift ud
vækker jeg kvinders ånd til live i hundredvis af blomster
Oh, dette sarte silketørklæde vævet af et havfolk
halvt plettet af blod og halvt vædet af tårer

Svarvers i passende rytme

til Ishii-kun, en japansk ven

Sig ikke at kvinder
ikke kan blive helte
Jeg red alene på østhavets vinde
titusinder af kilometer
Poesien spilede sig ud som et sejl
mellem oceanet og himlen
Jeg drømte om jeres tre øer
lysende sten under månen
Jeg sørger over bronzekamelernes fald
vogterne af Kinas paladsporte
Jeg skammer mig over ikke at have gjort noget
Jeg lader bare min krigshest svede
uden en eneste sejr
Sorgen over mit hjemland
stikker i mit hjerte
Men sig mig hvordan
jeg så kan tilbringe dagene her
og som gæst nyde forårsbrisen?

Et kort ophold i hovedstaden
og snart igen, den fine festival i midt-august
Krysantemumerne i fuld blomst under det levende hegn
Efterårets ansigt så klart som er det lige støvet af
Med krigssange fra alle fire retninger led Chu endelig nederlag
Min oplevelse af de sidste otte år er en håbløs længsel efter Zhejiang.
Altså sendte man mig væk med magt for at være "kindrødt og pudder"
det sidste jeg ønskede!

Min krop tillader mig ikke
at blande mig med mændene
Men mit hjerte er meget modigere
end mændenes
Har ikke min lever og galde
hele mit liv brændt for andre?
Men hvordan skulle de
med deres vulgære sind
kunne forstå mig?
Ved vejens ende må helten lide
prøvelser og modgang
Hvor i en verden af rødt støv
kan jeg finde en sand ven?
Min blå kjole gennemblødt af tårer

Inskription på et lille selvportræt i mandetøj

Hvem er den person der kigger så strengt frem for sig?
En heltesjæl fra et tidligere liv ærgerlig over at være i den her krop
Den fysiske form jeg fremtræder i er kun en skygge
men i et senere liv tror jeg den vil være mere virkelig
Til min fortrydelse mødte jeg dig sent - følelser overvælder mig
Mens jeg kigger op og sukker over tiderne, røres min energi
Hvis du på et senere tidspunkt ser mine venner fra tidligere
Så fortæl dem, at jeg har fejet konventionen til side!

Oversat af Lars Skinnebach

baby wanted

THE *ANNUNCIATION* (REVERSED)

who wants a baby w me baby wanted
A$AP I am 100% committed but also super chill and easy :) style is not an issue
money also not I am generally good w kids I have many virtues I'll take it
to service so you don't have to In position of a strong list of names (how do u feel
about *Dior*) but also open to your suggestions I'll take so good care of it and of
you if you want me to vanilla switch my love is a well ready to give up
my addictions spotless mirror no red flags
that I know of ?? +25 also money is not an issue think I was born to give birth
we can have more if u want he he this is no sudden impulse commitment is punk
pls consider even if we haven't spoken for long :) rare/pure intentions only xx

kontakt
redaktionen
info@sosmegazine.dk

Lykkelige mennesker læser bøger og drikker kaffe

sos MEGAzine #1